

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ - ΣΠΟΥΔΕΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Αικατερίνης Ι. Σιδέρη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ

**Τμήματος Κτηνιατρικής
Σχολής Επιστημών Υγείας Πανεπιστημίου Θεσσαλίας**

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2026

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκα στις 30/12/1974 στη Φιλαδέλφεια των Η.Π.Α. Το 1980 εγκαταστάθηκα στη Θεσσαλονίκη, όπου παρακολούθησα το Δημοτικό και το Γυμνάσιο, από τα οποία αποφοίτησα με άριστα, καθώς και το Λύκειο, από το οποίο αποφοίτησα με λίαν καλώς. Τον Οκτώβριο του 1994 ξεκίνησα τις πανεπιστημιακές σπουδές μου στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, από όπου, στις 15/3/2000 έλαβα το πτυχίο μου με βαθμό «Καλώς» (6,27). Κατά τη διάρκεια της φοίτησής μου, πραγματοποίησα εργασίες και μεταφράσεις κειμένων και μαγνητοσκοπημένου υλικού για διάφορα γνωστικά αντικείμενα (Οικολογία, Ζωοτεχνία, Παθολογική Ανατομική, Μικροβιολογία, Λοιμώδη Νοσήματα, Παθολογία). Κατά τη διάρκεια του 9^{ου} εξαμήνου σπουδών εκπόνησα βιβλιογραφική εργασία στο πλαίσιο του μαθήματος της Παθολογίας με θέμα «Νοσήματα των Πτερυγίοποδων (φώκιες)».

Από 1/3/2000 έως 31/12/2000 πραγματοποίησα κλινική μετεκπαίδευση στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ στο γνωστικό αντικείμενο «Χειρουργική, αναισθησιολογία, εντατική θεραπεία και ακτινολογία ζώων συντροφιάς». Αμέσως μετά άρχισα την εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής μου, την οποία υποστήριξα επιτυχώς (άριστα, παμψηφεί) στις 28/6/2007, και στις 11/7/2007 αναγορεύτηκα διδάκτορας.

Παράλληλα με την εκπόνηση της διατριβής μου, στα πλαίσια προγράμματος stage για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας, απασχολήθηκα σε θέση κτηνιάτρου στην κτηνοτροφική επιχείρηση του κ. Καππέ Δημητρίου το χρονικό διάστημα 29/11/2000-28/10/2001.

Επιπλέον, από τις 21/1/2004 έως τις 18/1/2011 διετέλεσα μέλος του ΕΤΕΠ ΠΕ, εργαζόμενη στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Μετά την υποστήριξη της διδακτορικής διατριβής μου πραγματοποίησα μετεκπαίδευση διάρκειας 5 μηνών (1/09/2007 έως 31/01/2008) στο αντικείμενο της ορθοπαιδικής χειρουργικής στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής Σχολής του ΑΠΘ.

Από το Φεβρουάριο του 2008 ανέλαβα τη θεωρητική διδασκαλία του μαθήματος της Ορθοπαιδικής Χειρουργικής και της Απεικονιστικής του μυοσκελετικού συστήματος στους φοιτητές του 8^{ου} εξαμήνου καθώς και την κλινική εκπαίδευση των φοιτητών των τεσσάρων τελευταίων εξαμήνων και των μετεκπαιδευόμενων φοιτητών στο ίδιο αντικείμενο.

Στις 19/1/2011 ορκίστηκα και ανέλαβα καθήκοντα στη βαθμίδα του Λέκτορα του Τμήματος Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με γνωστικό αντικείμενο «Χειρουργική και Αναισθησιολογία των ζώων».

Τον Σεπτέμβριο του 2016 ορκίστηκα και ανέλαβα καθήκοντα στη βαθμίδα της Επίκουρης Καθηγήτριας του Τμήματος Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο ίδιο γνωστικό αντικείμενο. Στις 16/1/2020 μονιμοποιήθηκα κατόπιν κρίσεως στην βαθμίδα της Επίκουρης Καθηγήτριας στο ίδιο γνωστικό αντικείμενο. Τον Αύγουστο του 2024 ανέλαβα καθήκοντα στη βαθμίδα της Αναπληρώτριας Καθηγήτριας στο ίδιο γνωστικό αντικείμενο.

Είμαι παντρεμένη με τον κ. Αχ. Β. Φωτόπουλο και μητέρα τριών παιδιών και κατοικώ μόνιμα στην Καρδίτσα.

ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Πτυχίο Κτηνιατρικής (Καλώς, 6,27), ΠΘ, 2000
2. Διδακτορικό Δίπλωμα Κτηνιατρικής (Άριστα, παμψηφεί), Π.Θ., 2007

ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αγγλική (First Certificate in English, University of Cambridge, 1989)

ΚΛΙΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Στα πλαίσια της μεταπτυχιακής εκπαίδευσής μου, της εκπόνησης της διατριβής μου και της μέχρι τον Ιανουάριο του 2011 θητείας μου ως ΕΤΕΠ συμμετείχα (αμισθί μέχρι τις 20/1/2004) σε καθημερινή βάση σε όλες της εργασίες της Χειρουργικής Κλινικής, ασχολούμενη με την κλινική εξέταση και την αντιμετώπιση περιστατικών στα εξωτερικά ιατρεία, τη χορήγηση αναισθησίας, την εκτέλεση χειρουργικών επεμβάσεων, την προ-, δι- και μετεγχειρητική φροντίδα και νοσηλεία των ασθενών ζώων.

Κατά το διάστημα της μετεκπαίδευσής μου στη Μονάδα Χειρουργικής & Μαιευτικής της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής Σχολής του ΑΠΘ (1/9/2007 έως 31/1/2008) συμμετείχα ενεργά σε όλα τα στάδια της διαγνωστικής προσέγγισης, της θεραπείας και της νοσηλείας των ορθοπεδικών περιστατικών της Κλινικής, προκειμένου να αποκτήσω περαιτέρω κλινική εμπειρία στην Ορθοπαιδική των μικρών ζώων.

Κατά την επιστροφή μου στην Χειρουργική Κλινική (1/2/2008) ανέλαβα, επιπλέον, εξολοκλήρου την ευθύνη για όλα τα ορθοπαιδικά περιστατικά της Κλινικής (κλινική εξέταση και αντιμετώπιση περιστατικών των εξωτερικών ιατρείων καθώς και την εκτέλεση των χειρουργικών επεμβάσεων). Παράλληλα συμμετέχω στις εργασίες του Ακτινολογικού Εργαστηρίου (λήψη, εμφάνιση και ανάγνωση ακτινογραφιών).

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Από τον Μάρτιο του 2000 έως τον Ιούνιο του 2007 συμμετείχα καθημερινά στην εκπαίδευση των προπτυχιακών φοιτητών και στην επίβλεψη, καθοδήγηση και υποβοήθηση των νεότερων μεταπτυχιακών εκπαιδευόμενων και υποψηφίων διδασκόντων της Χειρουργικής Κλινικής του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ, επικουρώντας το διδακτικό προσωπικό στο διδακτικό έργο του όσον αφορά τη διεξαγωγή κλινικών και φροντιστηριακών ασκήσεων.

Κατά το χρονικό διάστημα της μετεκπαίδευσής μου στη Μονάδα Χειρουργικής & Μαιευτικής της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής Σχολής του ΑΠΘ, συμμετείχα καθημερινά στην κλινική άσκηση, στις φροντιστηριακές ασκήσεις και στη θεωρητική διδασκαλία των φοιτητών της Σχολής, επικουρώντας τα μέλη του ΔΕΠ.

Από τον Φεβρουάριο του 2008 ανέλαβα την ευθύνη της θεωρητικής διδασκαλίας α) του μαθήματος της ορθοπαιδικής χειρουργικής στους φοιτητές του 8^{ου} εξαμήνου, διδάσκοντας από αμφιθέατρο το σύνολο της ύλης του μαθήματος (Ορθοπαιδική μικρών ζώων: παθήσεις των οστών τραυματικής και μη αιτιολογίας, παθήσεις των αρθρώσεων) και β) του κεφαλαίου της ακτινολογίας του κινητικού συστήματος. Επιπλέον, ανέλαβα εξολοκλήρου την κλινική εκπαίδευση των φοιτητών των τεσσάρων τελευταίων εξαμήνων καθώς και των μεταπτυχιακών εκπαιδευόμενων στο αντικείμενο της Ορθοπαιδικής.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

- Αναπληρώτρια επιστημονική υπεύθυνη του έργου με κωδ. "4165.0198" με τίτλο: "Εξειδίκευση στην Αναισθησιολογία, στην Εντατική Θεραπεία, στη Χειρουργική, στην Οφθαλμολογία και στην Απεικονιστική Διαγνωστική των Ζώων" (31/1/2023-σήμερα).
- Μέλος της Γενικής Συνέλευσης (νυν Συνέλευσης) του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ ως μέλος ΔΕΠ (Ιανουάριος 2011-σήμερα).
- Μέλος της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύνθεσης του Τμήματος (Ιανουάριος 2011-σήμερα)
- Μέλος διαφόρων επιτροπών του Τμήματος Κτηνιατρικής του Π.Θ.
 - ο Μέλος Επιτροπής Εκπαίδευσης
 - ο Μέλος Επιτροπής αναγνώρισης μαθημάτων και διακοπής σπουδών
 - ο Μέλος της Ομάδας Εσωτερικής Αξιολόγησης (12/11/2013-2016)
 - ο Μέλος της Επιτροπής Προγράμματος Σπουδών (12/11/2013-σήμερα)
 - ο Συντονίστρια της Επιτροπής Φοιτητικών Θεμάτων
- Εκπρόσωπος των μελών ΕΤΕΠ του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ για την εκλογή Προέδρου και Αναπληρωτή Προέδρου του Τμήματος για τη χρονική περίοδο 2006-2008.
- Μέλος της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ ως εκπρόσωπος των μελών ΕΤΕΠ (Σεπτέμβριος 2006-Ιούλιος 2007, Σεπτέμβριος 8- Ιούλιος 2009).
- Υπεύθυνος κτηνίατρος των εγκαταστάσεων πειραματισμού, εκτροφής πειραματοζώων και προμήθειας πειραματοζώων της Χειρουργικής Κλινικής του Τμήματος Κτηνιατρικής του Π.Θ
- Γραμματέας της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας (ΕΚΕΟΤ) (Ιούνιος 2010-2013)
- Μέλος του ΔΣ της ΕΚΕΟΤ (Μάρτιος 2008-2013)
- Μέλος της ΕΚΕΟΤ (2008-2013)
- Μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
- Μέλος του European Society of Veterinary Orthopaedics and Traumatology
- Μέλος της επιστημονικής επιτροπής στο 5^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (Θεσσαλονίκη, 7-9/3/2014)
- Μέλος της οργανωτικής επιτροπής 2 εθνικών σεμιναρίων (1^ο Σεμιναρίου Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, Θεσσαλονίκη, 3-5/4/2009; 2^ο Σεμιναρίου Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, Θεσσαλονίκη, 5-7/3/2010)

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

1. Έρευνα σχετική με τους παράγοντες πρόκλησης γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης κατά τη διάρκεια της γενικής αναισθησίας και της χειρουργικής επέμβασης. Η έρευνα αποτελεί συνέχεια εκείνης που άρχισε στη γάτα με τη διδακτορική διατριβή μου (εργασία A1) και αποσκοπεί στη διερεύνηση παραγόντων, οι οποίοι δεν έχουν συμπεριληφθεί στην αρχική έρευνα. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχουν προκύψει, πέραν της διδακτορικής διατριβής μου, οι εργασίες A2 και Δ1.
2. Έρευνα, η οποία στοχεύει στη συγκριτική μελέτη τριών διαφορετικών χειρουργικών τεχνικών για την αποκατάσταση ελλειμμάτων του Αχίλλειου τένοντα στη γάτα, η οποία γίνεται στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ στα πλαίσια ερευνητικού προγράμματος, του οποίου ήμουν επιστημονική υπεύθυνη.
3. Έρευνα, η οποία στοχεύει, αφενός, στη συγκριτική μελέτη της διαγνωστικής αξίας διαφορετικών τεχνικών βιοψίας του όρχη του σκύλου και της επίδρασής τους στη λειτουργικότητά του και, αφετέρου, στη συγκριτική μελέτη της διαγνωστικής αξίας διαφορετικών τεχνικών εκτίμησης του όγκου του όρχη κατά την εξέλιξη διάφορων παθήσεών του, η οποία εκπονείται στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ σε συνεργασία με μέλος ΔΕΠ της Κλινικής Μαιευτικής και Αναπαραγωγής του Τμήματος. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχουν προκύψει οι εργασίες A3, A4, A5, Δ4, Δ5 και Δ6.
4. Έρευνα σχετική με την συγκριτική μελέτη τριών διαφορετικών χειρουργικών τεχνικών για την αποκατάσταση ελλειμμάτων του Αχίλλειου τένοντα στο πρόβατο, η οποία εκπονείται στην Κλινική Μαιευτικής και Αναπαραγωγής του Τμήματος.
5. Έρευνα η οποία στοχεύει στη διερεύνηση της χρήσης μυοδερματικών κρημών στα οπίσθια άκρα της γάτας. Η έρευνα γίνεται στα πλαίσια διδακτορικής διατριβής, στην συμβουλευτική επιτροπή της οποίας συμμετέχω, και εκπονείται στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχει προκύψει μια διδακτορική διατριβή καθώς και οι εργασίες A. 8. και A. 13..
6. Έρευνα σχετική με την επίδραση της μουσικής στην αναισθησία και στην αναλγησία των ζώων συντροφιάς. Η έρευνα γίνεται στα πλαίσια διδακτορικής διατριβής, στην συμβουλευτική επιτροπή της οποίας συμμετέχω, και εκπονείται στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχει ήδη προκύψει μια διδακτορική διατριβή καθώς και η εργασία A. 9..
7. Έρευνα σχετική με την επίδραση των βιοϋλικών στην αντιμετώπιση οστικών ελλειμμάτων στο πρόβατο. Από την έρευνα αυτή, που έχει ήδη ολοκληρωθεί μια διδακτορική διατριβή της οποίας ήμουν η επιβλέπουσα, έχουν, προς το παρόν, προκύψει οι εργασίες A. 12., Δ. 35., Δ. 37. και Δ. 38..
8. Έρευνα σχετική με την επίδραση αντισυμφυτικού φραγμού στην αποτροπή δημιουργίας συμφύσεων μεταξύ τραυματικών επιφανειών οστού και μυός στον σκύλο, η οποία

εκπονείται στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ. Από την έρευνα αυτή, έχει, προς το παρόν, προκύψει η εργασία Δ. 36..

9. Έρευνα σχετική με την επίδραση περιεγχειρητικών παραγόντων που επηρεάζουν την αποκατάσταση της κινητικότητας του σκύλου, ύστερα από εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου, η οποία εκπονείται στο Νοσοκομείο ζώων συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΑΠΘ. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχει προκύψει μια διδακτορική διατριβή καθώς και η εργασία Α. 11..
10. Έρευνα σχετική με την μελέτη της θεραπευτικής εφαρμογής βλαστοκυττάρων από αυτόλογους δότες ιστούς στην ανάπτυξη του αρθρικού χόνδρου σε πειραματικό μοντέλο κονίκλου, η οποία εκπονείται στο Νοσοκομείο ζώων συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΑΠΘ. Από την ερευνητική αυτή δραστηριότητα, μέχρι στιγμής, έχει προκύψει μια διδακτορική διατριβή καθώς και οι εργασίες Α. 10..

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. Ερευνητικό πρόγραμμα με θέμα: "LIFE ARCPROM: Improving human-bear coexistence in 4 National Parks of South Europe", Επιστημονικός υπεύθυνος Χαράλαμπος Μπιλλίνης. Χρηματοδότηση (490.711,00 €). Έναρξη: 4/6/2020.
2. Ερευνητικό πρόγραμμα με θέμα: «Clinical trials with artificially manufactured tendons in sheep». Επιστημονικός υπεύθυνος: Φθενάκης Γεώργιος. Χρηματοδότηση (17,000 €) από National University of Ireland, Galway.
3. Ερευνητικό πρόγραμμα με θέμα «Συγκριτική μελέτη τριών διαφορετικών χειρουργικών τεχνικών για την αποκατάσταση ελλειμμάτων του Αχίλλειου τένοντα στη γάτα». Επιστημονική υπεύθυνη: Α Σιδέρη. Χρηματοδότηση (3.333 ευρώ) από Επιτροπή Ερευνών ΠΘ. Έναρξη: Οκτώβριος 2011.
4. Ερευνητικό πρόγραμμα με θέμα «Συγκριτική μελέτη της διαγνωστικής αξίας δύο διαφορετικών τεχνικών βιοψίας του όρχη του γάτου και της επίδρασής τους στη λειτουργικότητά του». Επιστημονική υπεύθυνη: ΠΓ Γκουλέτσου. Χρηματοδότηση (1.458,64 ευρώ) από Επιτροπή Ερευνών Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Ιούλιος 2007-Ιούνιος 2008.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Πρόγραμμα «Παροχή υπηρεσιών από τη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΠΘ». Επιστημονικός υπεύθυνος: ΑΔ Γαλάτος. Χρηματοδότηση (>350.000 ευρώ) από διάφορους. (1998 έως σήμερα)

ΕΠΒΛΕΠΟΥΣΑ, ΜΕΛΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ Ή ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

- Επιβλέπουσα της υποψήφιας διδάκτορος κας. Έλενας Παππά με θέμα « Συμβολή στη μελέτη της εφαρμογής βιοϋλικών στην αντιμετώπιση οστικών ελλειμμάτων στο πρόβατο» (Δεκέμβριος 2023).

- Επιβλέπουσα της υποψήφιας διδάκτορος κας. Χριστίνας Μπέκτση με θέμα «Χρήση βιοϋλικών σε παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος των ζώων» (Απρίλιος 2024 – σήμερα).
- Μέλος της τριμελούς Συμβουλευτικής επιτροπής του υποψήφιου διδάκτορα κ. Αργύρη Καρατράντου με θέμα: «Υπερηχοτομογραφική διερεύνηση του μυοσκελετικού συστήματος των ζώων» (έναρξη Ιανουάριος 2024).
- Μέλος της τριμελούς Συμβουλευτικής επιτροπής του υποψήφιου διδάκτορα κ. Στέφανου Γεωργίου με θέμα «Διερεύνηση της επίδρασης της μουσικής στην αναισθησία και στην αναλγησία των ζώων συντροφιάς» (Ιανουάριος 2019).
- Μέλος της τριμελούς Συμβουλευτικής επιτροπής της υποψήφιας διδάκτορα κας Ανδρονίκης Κρυστάλλη με θέμα «Συμβολή στη μελέτη των περιεγχειρητικών παραγόντων που επηρεάζουν την αποκατάσταση της κινητικότητας του σκύλου, ύστερα από εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου. Αναδρομική και πειραματική μελέτη» (Σεπτέμβριος 2017- Σεπτέμβριος 2023).
- Μέλος της τριμελούς Συμβουλευτικής επιτροπής της υποψήφιας διδάκτορα κας Ανθής Ανατολίτου με θέμα «Συγκριτική μελέτη της θεραπευτικής εφαρμογής βλαστοκυττάρων από αυτόλογους δότες ιστούς στην ανάπτυξη του αρθρικού χόνδρου σε πειραματικό μοντέλο κονίκλου» (Ιούνιος 2017- Νοέμβριος 2023)
- Μέλος της τριμελούς Συμβουλευτικής επιτροπής της υποψήφιας διδάκτορος κα. Δερμισιάδου Ελευθερίας με θέμα «Διερεύνηση της χρήσης μυοδερματικών κρημών στα οπίσθια άκρα της γάτας» (Ιούνιος 2014-Ιούνιος 2022).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής του υποψήφιου διδάκτορος κ. Andrea Rampin με θέμα «Engineering optimal culture conditions to maintain tenogenic phenotype of tenocyte» (2023).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής του υποψήφιου διδάκτορος κ. Sergio Garnica Galvez με θέμα: «Hyaluronic acid as macromolecular crowding agent in equine stem cell culture» (2023).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής του υπ. διδάκτορος κ. Παναγιώτη Μάντη «Ultrasonographic biomicroscopy of canine skin» («Υπερηχοτομογραφική βιομικροσκοπία του δέρματος του σκύλου» (2023).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής του υποψήφιου διδάκτορος κ. Αντώνη Λυμπέρη με θέμα «Αντιμετώπιση δερματικών ελλειμμάτων του αντιβραχίου με χρήση εκτατήρων δέρματος στη γάτα» (2017).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής της υποψήφιας διδάκτορος κ. Σοφίας Ζώη με θέμα «Η χρήση του πλέγματος τιτάνιου στη διαχείριση μεγάλων οστικών ελλειμμάτων των μακρών οστών: πειραματική μελέτη σε μοντέλο ωλένης σκυλού» (Ιούλιος 2015).
- Μέλος της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής της διδακτορικής διατριβής της υποψήφιας διδάκτορος κ. Βιργινίας Γρηγοροπούλου με θέμα «Η χρήση του όσχεου για την κάλυψη δερματικών ελλειμμάτων στον σκύλο» (Ιούνιος 2012).

- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας της μεταπτυχιακής φοιτήτριας κ. Παρασκευής Τσομπανίδου με θέμα «Εξάρθρωμα επιγονατίδας στο σκύλο: Κλινική και αναδρομική μελέτη», η οποία εκπονήθηκε στην Κτηνιατρική Σχολή του Α.Π.Θ (2011).
- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας της μεταπτυχιακής φοιτήτριας κ. Ευσταθία - Ευαγγελία Γεωργιάδη με θέμα «Αναδρομική μελέτη των αποτελεσμάτων της εκτομής της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου στον σκύλο», η οποία εκπονήθηκε στην Κτηνιατρική Σχολή του Α.Π.Θ (2012).
- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή κ. Χρήστου Παπαδόπουλου με θέμα «Βιβλιογραφική συγκριτική μελέτη των χειρουργικών τεχνικών αντιμετώπισης της ρήξης του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου στον σκύλο», η οποία εκπονήθηκε στην Κτηνιατρική Σχολή του Α.Π.Θ (2012).
- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή κ. Λοΐζου Κωνσταντίνου με θέμα «Η συμβολή της χορήγησης ηρέμησης ή/και γενικής αναισθησίας στην διάγνωση της ρήξης του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου και της δυσπλασίας ισχίου», η οποία εκπονήθηκε στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Α.Π.Θ (2014).
- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή κ. Μιχαήλ Ευάγγελο με θέμα «Σύγκριση δύο βαλβίδων σύσφιξης ορθοπαιδικού σύρματος ως προς την κατασκευή ασφαλούς κόμπου», η οποία εκπονήθηκε στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Α.Π.Θ (2015).
- Μέλος της τριμελούς Εξεταστικής Επιτροπής της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας της μεταπτυχιακής φοιτήτριας κ. Πιπλίδου Αικατερίνης-Δανάης με θέμα «Ανάπτυξη πρωτοκόλλου φυσικοθεραπευτικής αξιολόγησης και πιλοτική διερεύνηση της εφαρμογής του σε σκύλους με οστεοαρθρίτιδα στο ισχίο και στο γόνατο», η οποία εκπονήθηκε στο Τμήμα Φυσικοθεραπείας του Π.Θ (2023)

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

1. Προσκεκλημένη ομιλήτρια και εκπαιδύτρια στο 1^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, (Θεσσαλονίκη, 2009).
2. Προσκεκλημένη ομιλήτρια και εκπαιδύτρια στο 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, (Θεσσαλονίκη, 2010).
3. Προσκεκλημένη ομιλήτρια σε Ημερίδα με θέμα “Pain and sedation management in companion animals” (Λίμνη Πλαστήρα, 11/12/11)
4. Προσκεκλημένη ομιλήτρια στο 12^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο (Αθήνα, 6-8/4/12)
5. Προσκεκλημένη ομιλήτρια και εκπαιδύτρια στο 3^ο forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (Αθήνα, 10-12/2/2012)

6. Ανάθεση Προεδρίας σε συνεδρίαση του 1^{ου} Σεμιναρίου Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, (Θεσσαλονίκη, 2009).
7. Ανάθεση Προεδρίας σε συνεδρίαση του 2^{ου} Σεμιναρίου Ορθοπαιδικής της ΕΚΕΟΤ, (Θεσσαλονίκη, 2010).
8. Ανάθεση Προεδρίας σε συνεδρίαση του 3^{ου} forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (Αθήνα, 10-12/2/2012)
9. Ανάθεση Προεδρίας σε συνεδρίαση του 12^{ου} Πανελλήνιου Κτηνιατρικού Συνεδρίου (Αθήνα, 8/4/12)
10. Προσκεκλημένη ομιλήτρια και εκπαιδύτρια στο 7^ο forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016)
11. Ανάθεση Προεδρίας σε συνεδρίαση του 7^{ου} forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016)
12. Έχω προταθεί για το Βραβείο Εξαίρετης Διδασκαλίας (2022)

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συνολικά, έχω συμμετάσχει σε **45** συνέδρια και άλλες ανάλογες επιστημονικές εκδηλώσεις (από τα οποία το **15** ήταν διεθνή).

Συμμετοχή με εισήγηση ή ανακοίνωση

1. 6^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Μικρών Ζώων, Αθήνα, 16-18/3/01. Συμμετοχή με την εργασία Γ1.
2. 10^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 16-19/2/06. Συμμετοχή με την εργασία Γ3.
3. 8^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 16-18/3/07. Συμμετοχή με τις εργασίες Γ4 και Δ2.
4. Διημερίδα με θέμα «Νεότερα δεδομένα στη θεραπευτική των προβάτων, Καρδίτσα, 2009. Συμμετοχή με την εργασία Γ5.
5. 11^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2009. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ3 και Δ4.
6. 1^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2009. Συμμετοχή με τις εργασίες Ε1, Ε2, Ε3, Ε4.
7. 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2010. Συμμετοχή με τις εργασίες Ε1, Ε2, Ε3, Ε4.
8. 9^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 2010. Συμμετοχή με την εργασία Γ6.
9. Autumn Meeting of the Association of Veterinary Anaesthetists, Santorini, Greece, 2010. Συμμετοχή με την εργασία Δ7.
10. 7th Congress of the European Veterinary Society for Small Animal Reproduction, Louvain-La-Neuve, Belgium, 2010. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ5 και Δ6.

11. 2^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής και Ασφάλειας Τροφίμων, Θεσσαλονίκη, 2011. Συμμετοχή με την εργασία Δ8.
12. Ημερίδα με θέμα “Pain and sedation management in companion animals”, Λίμνη Πλαστήρα, 2011. Συμμετοχή με την εργασία Ε5.
13. 2^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 26/2/2011. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ9, Δ10 και Δ11.
14. 12^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2012. Συμμετοχή με τις εργασίες Γ7 και Γ9, Δ12.
15. 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012. Συμμετοχή με τις εργασίες Γ8, Δ13, Δ14, Δ15, Ε6 και Ε7.
16. Annual Congress of the British Small Animal Veterinary Association, Birmingham, UK, 2013. Συμμετοχή με την εργασία Δ17.
17. 10^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 1-3/11/13. Συμμετοχή με τις εργασίες Γ10, Δ17 και Δ18.
18. 4^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 2013. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ19 και Δ20.
19. Annual Congress of the British Small Animal Veterinary Association Birmingham, UK, 3-6/4/14. Συμμετοχή με την εργασία Δ21.
20. 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής Τροφίμων, σελ. 117, Ιωάννινα, 2014. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ22, Δ23, Δ24 και Δ25.
21. 13^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2015. Συμμετοχή με την εργασία Δ27.
22. 6^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 13-15/3/2015. Συμμετοχή με την εργασία Δ28.
23. 7^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ30, Ε8 και Ε9.
24. 9th International Sheep Veterinary Congress, Harrogate, England, May 2017. Συμμετοχή με τις εργασίες Δ31 και Δ32.
25. Autumn Meeting of the Association of Veterinary Anaesthetists, Spring Meeting, Nafplio, Greece, May 2022. Συμμετοχή με την εργασία Δ33.
26. 11^ο Forum Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη. Συμμετοχή με την εργασία Δ34.
27. 21^ο ESVOT CONGRESS, (September 2022), Nice, France. Συμμετοχή με την εργασία Δ35.
28. 15^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, (Νοέμβριος 2022), Αθήνα. Συμμετοχή με την εργασία Δ36.
29. 10 International Sheep Veterinary Congress, 6th – 10th March, Seville, Spain (2023). Συμμετοχή με την εργασία Δ37.
30. 12^ο Forum Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, Απρίλιος 2023, Θεσσαλονίκη. Συμμετοχή με την εργασία Δ38.

Συμμετοχή χωρίς ανακοίνωση

1. Κτηνιατρική Ημερίδα με θέμα «Προοπτικές ανάπτυξης της κτηνοτροφίας στην κεντρική Ελλάδα», (Καρδίτσα, 24/5/1996).
2. 7^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, (Θεσσαλονίκη, 28-1/12/1996).
3. 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Μικρών Ζώων, (Αθήνα, 27-29/3/1998).
4. 2^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο Κτηνιατρικής Μικρών Μηρυκαστικών, (Καρδίτσα, 20-21/11/1998).
5. 8^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, (Αθήνα, 25-28/11/1999).
6. Autumn 2002 AVA Meeting, (Γούβες Κρήτης, 27-28/9/2002).
7. Ημερίδα Αναισθησιολογίας και Εντατικής Θεραπείας Μικρών Ζώων, (Γούβες Κρήτης, 29/9/2002).
8. 9^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, (Θεσσαλονίκη, 21-24/11/2002).
9. 1^η Δημερίδα Ορθοπαιδικής & Νευρολογίας, (Αθήνα, 29-30/11/2003).
10. 1^η Δημερίδα Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρίας Ορθοπαιδικής & Τραυματολογίας, (Θεσσαλονίκη, 11-12/12/2004).
11. 5^ο Ετήσιο Σεμινάριο του τμήματος έρευνας της Ε.Ε.Χ.Ο.Τ., (Λάρισα, 14-15/12/2007).
12. 7th Merial European Pain Management Symposium: "Classic and novel uses of coxibs in veterinary medicine", (Αθήνα, 16-18/3/2011)
13. 14th ESVOT Congress: "The Cutting Edge in Veterinary Orthopaedics CE", Munich, 10-14/9/2008)
14. 5^h Merial European Pain Management Symposium on Canine Pain Management, Tenerife, Canary islands, 22-26/4/2009
15. 3rd World Veterinary Orthopaedic Congress, 15th ESVOT Congress, (Bologna, Italy, 15-18/9/2010)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Α. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Α. 1. Συμβολή στη μελέτη της αιτιοπαθογένειας της γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης που προκαλείται κατά τη γενική αναισθησία στη γάτα. ΑΙ Σιδέρη. Διδακτορική διατριβή. Καρδίτσα, 2007.

Σκοπός της εργασίας ήταν η μελέτη του ρόλου που διαδραματίζουν στην παλινδρόμηση του γαστρικού περιεχομένου κατά τη διάρκεια της γενικής αναισθησίας στη γάτα οι εξής παράγοντες: α) το αναισθητικό πρωτόκολλο, β) η διάρκεια της προαναισθητικής νηστείας, γ) η πλευρά κατάκλισης, δ) η χειρουργική επέμβαση, ε) η ηλικία του ζώου και στ) το φύλο του ζώου. Παράλληλα, ελέγχθηκε η χρονική κατανομή των περιστατικών παλινδρόμησης κατά τη διάρκεια της γενικής αναισθησίας. Για τη διερεύνηση των παραπάνω παραγόντων απαιτήθηκαν συνολικά 390 πειραματισμοί, οι οποίοι έγιναν σε 30 υγιή πειραματόζωα, ευρισκόμενα υπό γενική αναισθησία, κάθε ένα από τα οποία υποβλήθηκε σε 13 συνολικά πειραματισμούς με διαφορετικό κάθε φορά πρωτόκολλο πειραματισμού. Επιπλέον, για τη διερεύνηση του ρόλου της χειρουργικής επέμβασης, χρησιμοποιήθηκαν και άλλες 38 γάτες,

οι οποίες προσκομίσθηκαν στη Χειρουργική Κλινική του Τμήματος Κτηνιατρικής του Π.Θ. για να υποβληθούν σε ενδοκοιλιακή χειρουργική επέμβαση. Κατά τη διάρκεια των πειραματισμών, τόσο στα 30 πειραματόζωα όσο και στα 38 κλινικά περιστατικά, γινόταν καταγραφή της τιμής του pH σε σημείο του οισοφάγου το οποίο απείχε περίπου 5 cm από τον κάτω οισοφαγικό σφιγκτήρα. Πτώση του pH σε τιμές μικρότερες του 4 ή αύξησή του σε τιμές μεγαλύτερες του 7,5 θεωρήθηκε ότι υποδήλωναν παλινδρόμηση όξινου ή αλκαλικού περιεχομένου, αντίστοιχα. Από την παρούσα μελέτη προέκυψε ότι περίπου το 12% των γατών που υποβάλλονται σε γενική αναισθησία εκδηλώνει παλινδρόμηση γαστρικού περιεχομένου μέσα σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα από την εγκατάσταση της αναισθησίας. Στην πλειονότητα των περιστατικών αυτών το pH του υλικού που παλινδρομεί προς τον οισοφάγο είναι όξινο (91,3%) και σπανιότερα αλκαλικό (8,7%), ενώ ακόμη πιο σπάνια είναι η αναγωγή και έξοδος γαστρικού περιεχομένου από το στόμα (2,17% των περιστατικών παλινδρόμησης). Το ποσοστό παλινδρόμησης δε φάνηκε να επηρεάζεται από το αναισθητικό πρωτόκολλο, ούτε και από τη διάρκεια της προαναισθητικής νηστείας, αν και το pH του γαστρικού περιεχομένου φαίνεται να είναι σαφώς χαμηλότερο όταν εφαρμόζεται προαναισθητική νηστεία παρατεταμένης διάρκειας. Η πλευρά κατάκλισης του ζώου δεν φάνηκε να επηρεάζει το ποσοστό παλινδρόμησης. Οι γάτες οι οποίες υποβάλλονται σε ενδοκοιλιακή χειρουργική επεμβάση δεν φάνηκε να διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να εμφανίσουν ΓΟΠ από ό,τι εκείνες οι οποίες αναισθητοποιούνται χωρίς να υποβάλλονται σε χειρουργική επεμβάση. Ωστόσο, σημαντική αύξηση του ποσοστού παλινδρόμησης παρατηρήθηκε σε γάτες ηλικίας 3 μηνών σε σχέση με τις γάτες ηλικίας 5 και 9-18 μηνών, ενώ το φύλο του ζώου δε φάνηκε να επηρεάζει το ποσοστό παλινδρόμησης

A. 2. Gastro-oesophageal reflux during anaesthesia in the kitten: comparison between use of a laryngeal mask airway or an endotracheal tube. AI Sideri, AD Galatos, G Kazakos, PG Gouletsou. *Veterinary Anaesthesia and Analgesia*, 36: 547-554, 2009. [Q1, IF 1,9, 5-year IF 1,8] [ετεροαναφορές: 25]

Η γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (ΓΟΠ) είναι συχνή κατά την αναισθησία των ζώων συντροφιάς, προκαλώντας, οισοφαγίτιδα και στένωση του οισοφάγου, τα δε άτομα πολύ νεαρής ηλικίας πιστεύεται ότι είναι ιδιαίτερα επιρρεπή σε αυτή. Σκοπός της μελέτης ήταν α) να καταγραφεί το ποσοστό ΓΟΠ κατά τη διάρκεια της γενικής αναισθησίας σε γάτες πολύ νεαρής ηλικίας (12-15 εβδομάδων) και β) να διερευνηθεί εάν το ποσοστό ΓΟΠ διαφέρει όταν, για τη διατήρηση ανοικτής αεροφόρου οδού, χρησιμοποιείται, αντί τραχειοσωλήνα, λαρυγγική μάσκα, η τοποθέτηση της οποίας, σε αντίθεση με τον τραχειοσωλήνα, είναι πολύ πιο εύκολη στα νεαρά ζώα. Σε 40 υγιή πειραματόζωα φυλής κοινής ευρωπαϊκής, τα οποία αναισθητοποιήθηκαν από δύο φορές με ισοφλουράνιο, χρησιμοποιήθηκε, με τυχαία σειρά, μία φορά λαρυγγική μάσκα και μία φορά τραχειοσωλήνας. Η καταγραφή των περιστατικών ΓΟΠ γινόταν με συνεχή μέτρηση της οξύτητας του οισοφαγικού περιεχομένου με χρήση ηλεκτροδίου και φορητής συσκευής μέτρησης pH. Διαπιστώθηκε ότι οι γάτες πολύ νεαρής ηλικίας εμφανίζουν ΓΟΠ με μεγάλη συχνότητα και ότι το ποσοστό ΓΟΠ είναι σημαντικά υψηλότερο όταν γίνεται χρήση λαρυγγικής μάσκας αντί τραχειοσωλήνα.

A. 3. Impact of fine or large needle aspiration on the dog's testis: *in vitro* ultrasonographic, bacteriological, gross anatomy and histological assessment. PG Gouletsou, AD Galatos, LS Leontides, AI Sideri. Theriogenology, 74: 1604-1614, 2010. [Q1, IF 2,4, 5-year IF 4,8] [ετεροαναφορές:13]

Η αναρρόφηση ορχικού παρεγχύματος διά λεπτής βελόνας είναι πολύ χρήσιμη για τη διάγνωση παθολογικών καταστάσεων των όρχεων και για τον έλεγχο της γονιμότητας των ζώων. Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθούν οι επιπτώσεις της αναρρόφησης ορχικού παρεγχύματος και της διαμέτρου της χρησιμοποιούμενης βελόνας παρακέντησης στη μορφολογία και στη λειτουργικότητα του όρχη του σκύλου. Στους όρχεις 18 σκύλων φυλής Beagle, έγινε αναρρόφηση, στον ένα όρχη, με βελόνα 23 G και, στον άλλο, με βελόνα 19 G, και με τη βελόνα να προωθείται εντός του όρχη προς 3 διαφορετικές κατευθύνσεις. Στη συνέχεια έγινε ορχεκτομή σε δύο ζώα κάθε φορά, 10 ή 60 λεπτά, 2, 14, 29, 63, 76, 90 ή 180 ημέρες μετά την αναρρόφηση. Σε 5 σκύλους έγινε ορχεκτομή 2, 29, 63, 90 ή 180 ημέρες μετά την αρχή του πειραματισμού, χωρίς να έχει προηγηθεί αναρρόφηση ορχικού παρεγχύματος, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως μάρτυρες. Μετά την εκτομή οι όρχεις εξετάστηκαν υπερηχογραφικά, νεκροτομικά και ιστοπαθολογικά, ενώ, επιπλέον, έγιναν καλλιέργειες από υλικό που λήφθηκε κατά τη διατομή τους, καθώς και εξετάσεις σπέρματος, το οποίο λήφθηκε μετά από διατομή της ουράς της επιδιδυμίδας. Οι παραπάνω εξετάσεις δεν έδειξαν παθολογικά ευρήματα στους όρχεις, εκτός από ενδοορχική αιμορραγία, η οποία διαπιστώθηκε σε ορισμένους όρχεις κατά τις πρώτες ημέρες μετά την αναρρόφηση, και εκφύλιση σε ποσοστό μικρότερο του 1,5% των σπερματικών σωληνάρων. Από τη μελέτη προέκυψε ότι σε κανέναν όρχη δεν επηρεάστηκε η σπερματογένεση στο σύνολό της, καθώς στα σπερματικά σωληνάρια και στον αυλό της επιδιδυμίδας υπήρχε φυσιολογικός αριθμός σπερματοζωαρίων, τα δε διάμεσα κύτταρα ήταν φυσιολογικά. Επιπλέον, δεν διαπιστώθηκαν διαφορές που να εξαρτώνται από τη διάμετρο της βελόνας αναρρόφησης. Επομένως, η εφαρμογή της τεχνικής είναι ασφαλής στο σκύλο.

A. 4. Impact of fine- or large-needle aspiration on canine testes: clinical, *in vivo* ultrasonographic and seminological assessment. PG Gouletsou, AD Galatos, LS Leontides, AI Sideri. Reproduction in Domestic Animals, 46: 712-719, 2011. [Q2, IF: 1,7, 5-year IF: 1,9] [ετεροαναφορές: 15]

Η αναρρόφηση ορχικού παρεγχύματος διά λεπτής βελόνας χρησιμοποιείται πολύ συχνά για τη διάγνωση παθολογικών καταστάσεων των όρχεων και για τον έλεγχο της γονιμότητας των ζώων. Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθούν οι επιπτώσεις της αναρρόφησης ορχικού παρεγχύματος και της διαμέτρου της χρησιμοποιούμενης βελόνας στην κλινική και υπερηχογραφική εικόνα του όρχη και στην ποιότητα του σπέρματος του σκύλου. Στους όρχεις 18 σκύλων φυλής Beagle, έγινε αναρρόφηση, στον ένα όρχη, με βελόνα 23G και, στον άλλο, με βελόνα 19 G, και με τη βελόνα να προωθείται εντός του όρχη προς 3 διαφορετικές κατευθύνσεις. Στη συνέχεια έγινε ορχεκτομή σε δύο ζώα κάθε φορά, 10 ή 60 λεπτά, 2, 14, 29, 63, 76, 90 ή 180 ημέρες μετά την αναρρόφηση. Μέχρι την εκτομή οι όρχεις

εξετάστηκαν (5 και 2 ημέρες και μία ώρα προ της αναρρόφησης και 1, 2, 4, 7, 9, 14, 19, 29, 35, 43, 49, 56, 63, 70, 76, 90, 111, 132 και 180 ημέρες μετά την αναρρόφηση) κλινικά για μεταβολές της θερμοκρασίας και του μεγέθους του οσχέου, και του μεγέθους του όρχη, καθώς και υπερηχογραφικά. Επιπλέον, έγινε αξιολόγηση της ποιότητας του σπέρματος των ζώων (προσδιορισμός όγκου, κινητικότητας συγκέντρωσης, ζωτικότητας και συνολικού αριθμού σπερματοζωαρίων). Οι παραπάνω εξετάσεις δεν έδειξαν παθολογικά ευρήματα στους όρχεις ή στην ποιότητα του σπέρματος, εκτός από μία ήπια μείωση του ποσοστού της κινητικότητας των σπερματοζωαρίων τις πρώτες δύο εβδομάδες μετά την αναρρόφηση, χωρίς η μείωση αυτή να υπερβαίνει τα φυσιολογικά όρια. Επιπλέον, δε διαπιστώθηκαν διαφορές που να εξαρτώνται από τη διάμετρο της βελόνας αναρρόφησης. Επομένως, η εφαρμογή της τεχνικής είναι ασφαλής στο σκύλο.

A. 5. Impact of fine needle aspiration (FNA) and of the number of punctures on the feline testis: clinical, gross anatomy and histological assessment. PG Gouletsou, AD Galatos, AI Sideri, P. Kostoulas. Theriogenology, 78: 172-181, 2012. [Q1, IF 2,4, 5-year IF 4,8] [ετεροαναφορές:10]

Η αναρρόφηση ορχικού παρεγχύματος διά λεπτής βελόνας είναι πολύ χρήσιμη για τη διάγνωση παθολογικών καταστάσεων των όρχεων και για τον έλεγχο της γονιμότητας των ζώων. Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθούν οι επιπτώσεις της αναρρόφησης και του αριθμού των διόδων της βελόνας στη μορφολογία και στη λειτουργικότητα του όρχη του γάτου. Στους όρχεις 22 γάτων εργαστηρίου, φυλής κοινής ευρωπαϊκής, ηλικίας 1,5 έως 2 ετών, έγινε αναρρόφηση με βελόνα 26 G. Στον αριστερό όρχη κάθε ζώου η βελόνα προωθείτο προς 3 διαφορετικές κατευθύνσεις, ενώ στον δεξιό προς 8 κατευθύνσεις. Στη συνέχεια, οι όρχεις αφενός εξετάζονταν κλινικά μέχρι την ορχεκτομή, η οποία γινόταν σε δύο ζώα κάθε φορά, 1 και 30 min, 1, 2, 4, 7 και 14 ημέρες και 1, 2, 3 και 4 μήνες μετά την αναρρόφηση, και αφετέρου μακροσκοπικά και ιστολογικά μετά την ορχεκτομή. Σε πέντε επιπλέον γάτους, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν ως μάρτυρες, τα παραπάνω έγιναν χωρίς τη διενέργεια αναρρόφησης με λεπτή βελόνα. Τα ευρήματα σε κάθε όρχη συγκρίθηκαν με αυτά στον ετεροπλάγιο και στους όρχεις των μαρτύρων. Κατά την αναρρόφηση, δημιουργήθηκε αιμάτωμα μικρής έκτασης στην ελυτροειδή κοιλότητα σε 8 από τους 44 όρχεις. Τα κύρια ιστοπαθολογικά ευρήματα στους όρχεις που αφαιρέθηκαν, μέχρι και μία εβδομάδα μετά την αναρρόφηση, ήταν: α) η παρουσία ερυθροκυττάρων στο διάμεσο χώρο του όρχη (σε 20 από 24 όρχεις) και στο εσωτερικό του 1,2% των σπερματικών σωληναρίων (σε 9 από 24 όρχεις) και β) η εκφύλιση του 0,3% των σπερματικών σωληναρίων. Αργότερα, τα κύρια ευρήματα ήταν: α) η εκφύλιση του 0,5% των σπερματικών σωληναρίων και β) η ύπαρξη λοβίων με διευρυμένο αυλό στο ορχικό παρέγχυμα (0,7% των σπερματικών σωληναρίων). Με βάση τα παραπάνω, θεωρείται ότι σε κανέναν όρχη δεν επηρεάστηκε η σπερματογένεση στο σύνολό της, καθώς το ποσοστό των εκφυλισμένων σπερματικών σωληναρίων δεν υπερέβαινε το 2,5%, στα σπερματικά σωληνάρια και στον αυλό της επιδιδυμίδας υπήρχε φυσιολογικός αριθμός σπερματοζωαρίων, τα δε διάμεσα κύτταρα ήταν φυσιολογικά. Επιπλέον, δεν διαπιστώθηκαν διαφορές μεταξύ των ετεροπλάγιων όρχεων. Από τα ευρήματα της μελέτης προκύπτει ότι οι επιπλοκές της αναρρόφησης με λεπτή βελόνα στον όρχη του γάτου είναι

παροδικές και μικρής έκτασης, ενώ δεν επηρεάζεται η λειτουργικότητά του σε σημαντικό βαθμό. Επιπλέον, ο αριθμός των διόδων της βελόνας δεν παίζει ρόλο. Επομένως, η τεχνική μπορεί να εφαρμόζεται με ασφάλεια στο γάτο.

A. 6. The Effect of a Hydrocolloid Dressing on Second Intention Wound Healing in Cats. V Tsioli, PG Gouletsou, AD Galatos, D Psalla, A Lymperis, AI Sideri, LG Papazoglou. J Am Anim Hosp Assoc; 54:125–131, 2018. [Q1, IF 1.1, 5-year IF 1.4] [ετεροαναφορές:8]

The objective of the present study was to evaluate the effect of a hydrocolloid dressing on second intention wound healing in cats. Two full-thickness skin wounds, measuring 2 3 2 cm, were created on both sides of the dorsal midline of 10 cats; bilaterally, one randomly selected wound was bandaged with a hydrocolloid dressing and the second one (control) with a semioclusive pad. Subjective clinical evaluation of granulation tissue formation, of the quantity and nature of wound exudate, and planimetry were performed on the right-side wounds, and histological examination on the left. No significant differences in subjective clinical evaluation or in planimetry were observed between the hydrocolloid-treated wounds and controls. Most wounds had serous or absence of exudate (41.25% and 25%, respectively), whereas purulent exudate was observed in 7.5% of wounds. Edema was significantly increased in the hydrocolloid-treated wounds compared with controls on day 7 but no significant differences in the other histological variables were observed.

A. 7. Comparative evaluation of metallic skin staples or polypropylene sutures for primary closure of teat wounds in sheep. V Tsioli, SA Spanos, D Bikiaris, I Grigoriadou, MS Barbagianni, GC Fthenakis, LG Papazoglou, AI Sideri & AD Galatos New Zealand Veterinary Journal, vol. 67(5), 234–240 (2019) [Q2, IF 1.3, 5-year IF 2.2] [ετεροαναφορές:8]

Aims: To compare stainless steel staples and polypropylene suture material for primary closure of wounds after teat amputation in ewes and to assess progress of healing in the presence or absence of intramammary infection (IMI). Methods: Chios-cross ewes, aged 3–5 years were randomly allocated to be infected in one teat with 1,200–1,500 cfu of *Mannheimia haemolytica* 5 days after parturition (groups A and B; n = 8 in each group) or remain uninfected (groups C and D; n = 4 in each group). On the following 4 days one teat from each ewe was amputated 2.5 cm from the teat end and the wound was closed using skin staples (groups A and C) or polypropylene sutures (groups B and D). Clinical evaluation of wound healing was performed between 1–21 days after surgery. On day 21 tissue sections were collected for tensiometric and histological evaluation. Results: The mean interval from the start to finish of wound closure was shorter when staples were used than when sutures were used ($p < 0.001$). Healing scores were lower (improved) for ewes in group A than B between days 1–7 after surgery ($p = 0.005$), but were similar between days 10–21 ($p = 0.43$). Healing scores were similar in groups C and D ($p = 0.98$). The tensile strain at maximum load was higher in tissue from group A than B ($p = 0.001$) and D ($p = 0.004$), but all other

tensiometric measures were similar between groups. Histologically, collagen density was higher in sections from group A than B ($p = 0.05$) and D ($p = 0.01$), and angiogenesis was lower in sections from group A than B ($p = 0.03$) and D ($p = 0.01$). Conclusions and clinical relevance: Skin staples and polypropylene sutures can be used effectively for primary closure of teat wounds, even in the presence of IMI. Skin staples had the advantage of a reduction in surgical time.

A 8. Use of a semitendinosus myocutaneous flap for the coverage of hindlimb full-thickness skin defects in cats. Dermisiadou E, Panopoulos I, Psalla D, Georgiou S, Sideri A, Galatos A, Tsioli V. J Vet Sci. 2023 Jan; 24(1): e14. doi:10.4142/jvs.22158. PMID: 36726279; PMCID: PMC9899943. [Q2, IF: 1.5, 5-year IF: 1.7] [ετεροαναφορές: 7]

Η διαχείριση των δερματικών ελλειμμάτων πλήρους πάχους των οπισθίων άκρων στη γάτα αποτελεί πρόκληση. Από την άλλη πλευρά, δεν έχει αναφερθεί η χρήση του ημιτενοντώδους (HM) μυοδερματικού κρημνού για την κάλυψη τέτοιων ελλειμμάτων. Ο στόχος της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνηθεί η αποτελεσματικότητα της χρήσης του HM κρημνού και να συγκριθεί με την αποτελεσματικότητα της επούλωσης κατά δεύτερο σκοπό για τη διαχείριση δερματικών ελλειμμάτων ολικού πάχους των οπίσθιων άκρων. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν δώδεκα γάτες πειραματόζωα, φυλής κοινής Ευρωπαϊκής, στις οποίες δημιουργήθηκαν δύο δερματικά ελλείμματα, από ένα σε κάθε κνήμη. Το έλλειμμα στην ομάδα A ($n = 12$) καλύφθηκε με HM κρημνό ενώ εκείνες στην ομάδα B ($n = 12$) αφέθηκαν να επουλωθούν κατά δεύτερο σκοπό. Και στις δύο ομάδες, η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων πραγματοποιήθηκε με κλινική αξιολόγηση, πλανιμετρία, αξονική τομογραφία-αγγειογραφία (CTA) και ιστολογική εξέταση. Διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στις βαθμολογίες κλινικής αξιολόγησης μεταξύ των ομάδων A και B τις ημέρες 14 ($p = 0,046$) και 21 ($p = 0,016$). Ωστόσο, ο χρόνος για την πλήρη επούλωση δεν διέφερε στις δύο ομάδες. Η CTA αποκάλυψε σημαντικές διαφορές στο πλάτος του μύος (ημέρα 0 σε σύγκριση με τις ημέρες 10 και 30 [$p = 0,001$, $p = 0,026$, αντίστοιχα], και τις ημέρες 10 έως 30 [$p = 0,022$]), στην πυκνότητα του HM μύος και στην διάμετρο της οπίσθιας μηριαίας αρτηρίας και φλέβας. Ιστολογικά σημαντικές διαφορές στη φλεγμονή, την εκφύλιση, το οίδημα, τη νεοαγγείωση και την ίνωση παρατηρήθηκαν την ημέρα 14 σε σύγκριση με την ημέρα 0 και των 6 μηνών, ενώ δεν διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των 6 και 12 μηνών. Συμπερασματικά προκύπτει ότι ο HM κρημνός μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά για την αντιμετώπιση δερματικών ελλειμμάτων ολικού πάχους των οπίσθιων άκρων.

A. 9. Effect of Classical Music on Depth of Sedation and Induction Propofol Requirements in Dogs. Georgiou, S.G., Sideri, A.I.; Anagnostou, T.L., Gouletsou, P.G., Tsioli, V.G., Galatos, A.D. Vet. Sci. 2023, 10, 433. <https://doi.org/10.3390/vetsci10070433>. [Q1, IF: 2.3, 5-year IF: 2.4] [ετεροαναφορές: 5]

Ο κύριος στόχος αυτής της πειραματικής μελέτης ήταν να αξιολογήσει την επίδραση της κλασικής μουσικής (α) στο βάθος της ηρέμησης και (β) στη δόση της προποφύλης, η οποία απαιτείται για την εγκατάσταση αναισθησίας στο σκύλο. Χρησιμοποιήθηκαν είκοσι σκύλοι φυλής Beagle, καθένας από τους οποίους υποβλήθηκε σε τρεις διαφορετικές αγωγές με μεσοδιαστήματα 3 μηνών: έκθεση, μέσω ηχείων, σε μουσική Σοπέν, σε μουσική Μότσαρτ και σε καμία μουσική. Προαναισθητικώς, στους σκύλους έγινε ενδομυϊκή έγχυση ακετυλοπρομαζίνης και βουτορφανόλης και ακολούθησε εγκατάσταση της αναισθησίας με ενδοφλέβια έγχυση προποφύλης. Για να συγκρίνουμε το βάθος της ηρέμησης και τη δόση της απαιτούμενης για την εγκατάσταση της αναισθησίας προποφύλης μεταξύ των διαφόρων αγωγών, χρησιμοποιήσαμε μη παραμετρική δοκιμή (Kruskal-Wallis) για το βάθος της ηρέμησης, και παραμετρική δοκιμή (ANOVA) για τη δόση της προποφύλης. Όταν εκτέθηκαν σε μουσική (Σοπέν ή Μότσαρτ), οι σκύλοι εμφάνισαν πιο βαθιά ηρέμηση και χρειάστηκαν μικρότερη δόση προποφύλης για τη διασωλήνωση της τραχείας τους σε σύγκριση με την αγωγή, η οποία δε ν περιελάμβανε μουσική ($p < 0,05$). Η έκθεση στην κλασική μουσική είχε θετική επίδραση στο βάθος της ηρέμησης, και η εντονότερη καταστολή του κεντρικού νευρικού συστήματος φάνηκε να συμβάλλει στην περίπου κατά 20% μικρότερη απαιτούμενη δόση της προποφύλης, προκειμένου να διασωληνωθεί η τραχεία. Συνεπώς, η κλασική μουσική φάνηκε να ασκεί ευεργετική επίδραση κατά την προεγχειρητική περίοδο, τουλάχιστον κατά την εφαρμογή των προαναισθητικών φαρμάκων, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα μελέτη.

A. 10. Comparison of allogeneic mesenchymal stem cells therapeutic potentials in rabbits' cartilage defects: Macroscopic and histological outcomes. Anatolitou A, Mavrogenis AF, Sideri KI, Psalla D, Krystalli AA, Prassinis NN. Res Vet Sci. 2023 Sep;162: 104948. doi: 10.1016/j.rvsc.2023.104948. Epub 2023 Jul 16. PMID: 37478792. [Q1, IF: 1.8, 5-year IF: 2.385] [ετεροαναφορές:2]

Η παρούσα μελέτη είχε ως στόχο να αξιολογήσει τις *in vivo* δυνατότητες αλλογενών βλαστικών κυττάρων κουνελιού από τον μυελό των οστών (BMSCs), τον λιπώδη ιστό (ASCs) και τον αρθρικό υμένα (SDSCs) σε ικρίωμα κόλλας ινικής (FG). Διερευνήθηκαν επίσης οι θεραπευτικές ιδιότητες της κόλλας ινικής σε οστεοχόνδρινα ελλείμματα κρίσιμου μεγέθους (OD). Τα ζώα χωρίστηκαν τυχαία σε τέσσερις ομάδες (δεξί/αριστερό γόνατο): 3×3 mm / ομάδα ελέγχου OD μεγέθους 2×3 mm, ομάδα FG/FG με ASCs, ομάδα FG/FG με BMSCs, ομάδα FG/FG με SDSCs. Η αξιολόγηση των χαρακτηριστικών του νεοσχηματιζόμενου ιστού πραγματοποιήθηκε μετά από 12 εβδομάδες. Διαπιστώθηκε ότι η κόλλα ινικής ενίσχυσε την παραγωγή επανορθωτικού ιστού με ανώτερα μακροσκοπικά χαρακτηριστικά. Ο συνδυασμός BMSCs με FG βελτίωσαν τις μακροσκοπικές και ιστολογικές βαθμολογίες περισσότερο από τις ομάδες όπου χρησιμοποιήθηκε μόνο FG. Ο ιστός στην ομάδα SDSCs ήταν μακροσκοπικά και ιστολογικά καλύτερος από εκείνον των ομάδων ASCs και BMSCs. Στην παρούσα προκλινική μελέτη ελέγχου της πιθανής θετικής επίδρασης των βλαστικών κυττάρων στην αναγέννηση οστεοχόνδρινων ελλειμμάτων σε κουνέλια καταδείχθηκε η οστεοχονδρογενετική υπεροχή των SDSCs. Ωστόσο, απαιτούνται

πρόσθετες δοκιμές και εκτεταμένες μελέτες για να διαβεβαιωθεί η μακροπρόθεσμη ασφάλεια αυτών των ευρημάτων.

A. 11. Contribution to the Study of Perioperative Factors Affecting the Restoration of Dog's Mobility after Femoral Head and Neck Excision: A Clinical Study in 30 Dogs. Krystalli, A., Sideri, A., Kazakos, G.M., Anatolitou, A., Prassinos, N.N. *Animals* 2023, 13, 2295. <https://doi.org/10.3390/ani13142295>. [Q1, IF: 2.7, 5-year IF: 3.2] [ετεροαναφορές: 5]

Η εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου οστού είναι μια συχνή και απλή χειρουργική επέμβαση που παρέχει ανακούφιση από τον πόνο σε σκύλους με σοβαρή νόσο της άρθρωσης του ισχίου. Η πρόιμη κινητοποίηση της άρθρωσης του ισχίου μετά τη χειρουργική επέμβαση προάγει την ανάπτυξη μιας ινώδους ψευδό-άρθρωσης με βελτιωμένο εύρος κίνησης. Στην παρούσα μελέτη, διερευνήθηκαν τρία αναλγητικά πρωτόκολλα (προεγχειρητική επισκληρίδιος αναισθησία με μορφίνη, διεγχειρητική ρουπιβακαΐνη στο σημείο της οστεοεκτομής και μετεγχειρητική τραμανδόλη) είτε μεμονωμένα, είτε σε συνδυασμό, ως μέρος του τυπικού αναλγητικού πρωτοκόλλου για τη διαχείριση 30 σκύλων που υποβλήθηκαν σε εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου οστού. Στόχος ήταν να διερευνηθεί η επίδρασή τους στον χρόνο που χρειάστηκε για να φορτίσουν οι σκύλοι το άκρο. Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πολυτροπική αναλγησία, η οποία ενσωματώνει τις προαναφερθείσες αναλγητικές τεχνικές, είχε ως αποτέλεσμα την ταχύτερη φόρτιση του άκρου σκύλων που υποβλήθηκαν σε εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου οστού.

A. 12. The Use of Stromal Vascular Fraction in Long Bone Defect Healing in Sheep. Pappa, E.I., Barbagianni, M.S., Georgiou, S.G., Athanasiou, L.V., Psalla, D., Vekios, D., Katsarou, E.I., Vasileiou, N.G.C., Gouletsou, P.G., Galatos, A.D., Prassinos N.N., Gougoulis D.A., Angelidou M, Tsioli V, Fthenakis G.C and Sideri A.I.. *Animals* 2023, 13, 2871. <https://doi.org/10.3390/ani13182871> [Q1, IF: 2.7, 5-year IF: 3.2] [ετεροαναφορές: 5]

Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση της επίδρασης του στρωματικού αγγειακού κλάσματος του λιπώδους ιστού (SVF) σε συνδυασμό με πάστα υδροξυαπατίτη (HA) στην οστική αποκατάσταση ελλειμμάτων διάφυσης μακρού οστού. Παράλληλα, διερευνήθηκε η ποιότητα του παραγόμενου πόρου, το ενδεχόμενο ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας του αυτομοσχεύματος όταν αυτό συνδυάζεται με το SVF, καθώς και η σύγκρισή του με το σπογγώδες οστεομόσχευμα. Για τον σκοπό αυτόν χρησιμοποιήθηκαν 24 υγιή πρόβατα, διαιρεμένα σε 4 ομάδες των 6 ζώων. Υπό γενική και επισκληρίδια αναισθησία πραγματοποιήθηκε οστεκτομή στη διάφυση του δεξιού μεταταρσίου και τοποθετήθηκε μεταλλική πλάκα. Το οστικό έλλειμμα πληρώθηκε ως εξής: Πάστα υδροξυαπατίτη (HA) (Ομάδα Α), συνδυασμός σπογγώδους οστεομοσχεύματος με HA (Ομάδα Β), συνδυασμός SVF με HA (Ομάδα Γ) και συνδυασμός όλων των βιοϋλικών (Ομάδα Δ). Το SVF συλλέχθηκε από τον λιπώδη ιστό της οσφυοϊερής χώρας. Μετεγχειρητικά διενεργήθηκε

κλινικός και απεικονιστικός έλεγχος ενώ, κατά την 90η και τελευταία ημέρα του πειραματισμού, λήφθηκε υλικό για ιστοπαθολογική εξέταση. Η στατιστική επεξεργασία περιελάμβανε ανάλυση της διακύμανσης και ανάλυση πολλαπλών συγκρίσεων μεταξύ των πληθυσμών. Το SVF απομονώθηκε επιτυχώς από ζώα της ομάδας C και D με μέση τιμή $1,77 \times 10^6$ κύτταρα/πεδίο. Κατά τη σύγκριση της χωλότητας (με βάση την «κλίμακα Kaler») διαπιστώθηκαν σημαντικές διαφορές μεταξύ των τεσσάρων ομάδων από την D1 έως και την D30 ($p < 0,01$). Επίσης, διαπιστώθηκε στατιστικώς σημαντική διαφορά στην ακτινολογική απεικόνιση μεταξύ των ομάδων κατά την D60 ($p = 0,049$) και την D90 ($p = 0,006$). Στατιστικώς σημαντική διαφορά διαπιστώθηκε μεταξύ των τεσσάρων ομάδων στην μέτρηση του μήκους του οστικού ελλείμματος, όπως αξιολογήθηκε υπερηχογραφικά, καθ' όλη τη διάρκεια της μελέτης. Οι διάμεσες τιμές ήταν 8, 8,5, 6 και 8 mm για τις ομάδες A, B, C και D, αντίστοιχα ($p = 0,008$). Σημαντικές ήταν και οι διαφορές που διαπιστώθηκαν μεταξύ των διάμεσων τιμών που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια της ιστοπαθολογικής εξέτασης: 2, 11, 13,5 και 12 για τις ομάδες A, B, C και D, αντίστοιχα ($p = 0,022$). Αντίστροφη συσχέτιση παρατηρήθηκε μεταξύ των συνολικών βαθμολογιών των ιστοπαθολογικών αξιολογήσεων και του μήκους του οστικού ελλείμματος (παρατηρήθηκε στην D90) ($p < 0,0001$) και μια συσχέτιση μεταξύ των συνολικών βαθμολογιών του μήκους και των βαθμολογιών ακτινολογικής αξιολόγησης (που ελήφθησαν στην D90) ($p < 0,0001$). Στην παρούσα μελέτη αξιολογήθηκε για πρώτη φορά η αποτελεσματικότητα του φρέσκου αυτόλογου στρωματικού αγγειακού κλάσματος (SVF) από λιπώδη ιστό στην ενίσχυση της επούλωσης της διάφυσης των μακρών οστών. Συμπερασματικά, διαπιστώθηκε ότι η οσφυϊκή περιοχή ενδείκνυται για τη συλλογή λιπώδους ιστού για την παρασκευή SVF, ενώ η εφαρμογή του συνέβαλε στην ταχύτερη μετεγχειρητική αποκατάσταση και ενίσχυσε σημαντικά τον σχηματισμό οστού. Εν κατακλείδι, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η χρήση του SVF ενισχύει την οστεογένεση με δυναμική συγκρίσιμη με εκείνη του αυτόλογου οστεομοσχεύματος.

A. 13. A myocutaneous flap variation for management of distal hindlimb wounds in the cat. Dermisiadou E., Panopoulos I., Psalla D., Georgiou S., Sideri A., Galatos A., Flouraki E., Tsioli V.. J Hellenic Vet Med Soc 2024, 75 (4): 8343-8352. <https://doi.org/10.12681/jhvms.37044>. [Q3, IF: 0.516, 5-year IF: 0.5] [επεροαναφορές: 0]

Management of complex feline hindlimb defects is challenging. However, the use of a split semitendinosus myocutaneous (SST) flap for coverage has not yet been reported. The objective of this study was to describe the SST flap and compare it with second-intention healing for the management of complex tibial defects in cats. Two wounds were created on each tibia of 12 purpose-bred laboratory DSH cats. Wounds in group A (n=12) were covered with SST flaps and those in group B (n=12) were left to heal by second intention. In both groups, clinical assessment scoring and planimetry were performed between 1 and 30 postoperative days. CT angiography (CTA) and histologic examination were performed on days 0, 10, and 30 and days 0, 14, 6, and 12 months postoperatively, respectively. Group A had significantly higher assessment scores on days 7 ($p=0.002$), 14 ($p<0.001$), 21 ($p=0.001$),

and 30 ($p=0.008$). The time to complete healing in group A (32,42 days) was significantly higher than that to complete epithelial coverage in group B (24.67 days) ($p=0.001$). On CTA, significant differences were observed in ST muscle density which was higher on day 10 compared to 0 on the proximal (dP) ($p<0.001$) and medial (dM) points ($p=0.020$, $p<0.001$, $p<0.001$ respectively) in all three different phases. For the distal (dD) point, the measurement was significantly higher in the precontrast phase ($p=0.001$) and on day 10 compared today 30 at all points in all three phases ($p<0.001$). The caliber of the distal caudal femoral artery and vein and the proximal gluteal artery and vein were significantly higher on day 10 than on day 0 ($p<0.001$), on days 10 to 30 ($p<0.001$), and on days 30 to 0 ($p=0.004$, $p=0.006$, $p=0.011$, $p=0.007$, respectively). Histologically significant differences were observed in inflammation and muscle cell degeneration which were higher on day 14 than on day 0 and 6 months ($p<0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$, $p=0.007$ respectively). Neovascularization and fibrosis were significantly higher on day 14 than on day 0 ($p=0.010$ and $p=0.009$, respectively). In conclusion, although the ST muscle can be safely longitudinally split and cover tibial defects, the SST flap is less efficient than second-intention healing in terms of the time to complete wound healing.

A.14 Comparison of Two Surgical Techniques Based on the Semitendinosus Myocutaneous Flap in Cats. Dermisiadou, E., Panopoulos, I.; Psalla, D., Georgiou, S., Sideri, A., Galatos, A., Tsioli, V. Vet. Sci. 2024, 11, 6. <https://doi.org/10.3390/vetsci11010006>. [Q1, IF: 2.3, 5-year IF: 2.4] [ετεροαναφορές: 2]

Η διαχείριση των ελλειμμάτων μαλακών ιστών του περιφερικού τμήματος των άκρων στις γάτες μπορεί να αποτελέσει πρόκληση. Στην παρούσα μελέτη πραγματοποιήθηκε αξιολόγηση δύο μυοδερματικών κρημνών του ημιτενοντώδη μυός με τη χρήση κλινικής εκτίμησης, πλανομετρίας, CT-αγγειογραφίας (CTA) και ιστολογικής εξέτασης. Στην ομάδα A, χρησιμοποιήθηκε κρημνός του ημιτενοντώδη μυός (ST) ενώ στην ομάδα B χρησιμοποιήθηκε τμήμα του (SST) μετά από επιμήκη διαίρεσή του. Και στις δύο ομάδες οι μυοδερματικοί κρημνοί χρησιμοποιήθηκαν για την αντιμετώπιση δερματικών ελλειμμάτων που δημιουργήθηκαν στην έσω επιφάνεια του περιφερικού τμήματος της κνήμης. Με βάση τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε ότι και οι δύο μυοδερματικοί κρημνοί προσφέρουν μια εναλλακτική τεχνική αποκατάστασης για τη διαχείριση των δερματικών ελλειμμάτων του περιφερικού τμήματος της κνήμης. Αν και η ανάπτυξη του κρημνού SST ήταν τεχνικά πιο απαιτητική από τον κρημνό ST, δεν παρατηρήθηκαν σημαντικές κλινικές διαφορές μεταξύ των δύο τεχνικών.

A. 15. First-Intention Incisional Wound Healing in Dogs and Cats: A Controlled Trial of Dermapliq and Manuka Honey. Gouletsou, P.G., Zacharopoulou, T., Skampardonis, V., Georgiou, S.G., Doukas, D., Galatos, A.D., Flouraki, E., Dermisiadou, E., Margeti, C., Barbagianni, M, Sideri A.I., and Tsioli V. Vet Sci (2024), 11, 64. <https://doi.org/10.3390/vetsci11020064> [Q1, IF: 2.3, 5-year IF: 2.4] [ετεροαναφορές: 3]

Προκειμένου να βελτιωθεί η επούλωση του δέρματος, έχουν χρησιμοποιηθεί πολλές ουσίες για τοπική εφαρμογή, με το μέλι να είναι μία από τις παλαιότερες. Τελευταία είναι διαθέσιμο για τη θεραπεία δερματικών βλαβών και το Dermapliq. Στην παρούσα μελέτη, αξιολογήθηκε η αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των δύο αυτών ουσιών σε χειρουργικές τομές σκύλων και γατών με τη χρήση αισθητικής, κλινικής, υπερηχογραφικής και ιστολογικής αξιολόγησης. Συγκρίσεις έγιναν μεταξύ κάθε θεραπείας και ελέγχου, μεταξύ των δύο θεραπειών και μεταξύ σκύλων και γάτες. Τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι το Dermapliq βελτιώνει την επούλωση των πληγών, ενώ το μέλι Manuka φαίνεται να είναι λιγότερο ευεργετικό. Επιπλέον, η επούλωση στις γάτες διαφέρει από εκείνη των σκύλων ενώ παρουσιάζουν καλύτερα αισθητικά και κλινικά αποτελέσματα σε σύγκριση με τους σκύλους.

A. 16. Cartilage extracellular matrix collagen type II and aggrecan expressions in rabbit cartilage following mesenchymal stem cell implantation. Anatolitu A., Sideri K., Mavrogenis A., Psalla D., Markou M., Krystalli A., and Prassinos N.N. 2024. Ger. J. Vet. Res. 4 (3): 197-207. <https://doi.org/10.51585/gjvr.2024.3.0110>. [Q2, IF: 1.23, 5-year IF: 1.3] [ετεροαναφορές: 1]

Collagen II and aggrecan are the major components of the cartilage extracellular matrix (ECM) that determine the structure and function of the hyaline articular cartilage. Therefore, their examination should be included in the evaluation of the repair tissue, which is formatted into osteochondral defects (ODs). In this study, the effect of allogeneic-derived stem cells (DSCs), including bone marrow-DSCs (BMDSCs), adipose-DSCs (ADSCs), and synovial membrane-DSCs (SMDSCs), implantation on collagen II and aggrecan production was evaluated. Forty-eight New Zealand rabbits underwent the creation of 3×3mm sized ODs in the femoral patellar groove on both knees and were then randomly assigned to three groups. In all groups, the ODs in the right limbs were filled with fibrin glue (FG), whereas the ODs in the left limbs were filled with ADSCs+FG in group A, with BMDSCs+FG in group B and with SMDSCs+FG in group C. After 12 weeks the repair tissues were immunohistologically assessed for collagen II and aggrecan. Accordingly, FG and ADCSs ($p=0.003$), BMDSCs ($p=0.017$), and SMDSCs ($p=0.003$) implantation resulted in significantly stronger expression of collagen II in the reparative tissue compared with the FG groups. Also, the newly formed tissue in the BMDSCs+FG ($p=0.015$) and SMDSCs+FG ($p=0.003$) groups expressed significantly higher aggrecan compared with the FG groups, whereas BMDSCs+FG ($p=0.030$) and SMDSCs+FG ($p=0.002$) transplantation promoted significantly higher aggrecan composition compared with ADSCs+FG. These findings indicate the profound impact of BMDSCs and SMDSCs on the ECM quality of the repair tissue. Additionally, the inefficiency of FG to induce a well-developed ECM in the repair area was highlighted.

A. 17. Prevention of Adhesions after Bone Fracture Using a Carboxymethylcellulose and Polyethylene Oxide Composite Gel in Dogs. Sideri A.I., Pappa E.I., Skampardonis V., Barbagianni M., Georgiou S.G., Psalla D., Marouda C., Prassinos N.N., Galatos A.D.,

Gouletsou P.G. Vet. Sci. 2024, 11, 343. [https:// doi.org/10.3390/vetsci11080343](https://doi.org/10.3390/vetsci11080343). [Q1, IF: 2.3, 5-year IF: 2.4] [επεροαναφορές: 1]

This study evaluated the use of a carboxymethylcellulose (CMC)/polyethylene oxide (PEO) composite material to prevent adhesions following orthopedic surgery in dogs. Ten purpose-bred laboratory Beagle dogs were allocated consecutively into two groups—one received the anti-adhesion material during an ulna osteotomy, while the other group did not. The results showed no significant differences between the groups in terms of surgical site size, lameness, or bone healing on imaging evaluation. The group that received the anti-adhesion material had significantly lower adhesion and better healing scores based on macroscopic and histopathologic evaluation. These findings suggest the CMC/PEO composite is a safe and potentially effective way to prevent post-surgical adhesions in canine orthopedic patients, without compromising bone healing. Further research is needed to fully characterize the clinical benefits of this approach.

A. 18. Effect of classical music on light-plane anaesthesia and analgesia in dogs subjected to surgical nociceptive stimuli. Georgiou S.G., Anagnostou T.L., Sideri A.I., Gouletsou P.G., Athanasiou L.V., Kazakos G., Tsioli V., Dermisiadou E. & Galatos A.D.. *Sci Rep* 14, 19511 (2024). <https://doi.org/10.1038/s41598-024-70343-4>. [Q1, IF: 3.9, 5-year IF: 4.3] [επεροαναφορές: 4]

The objectives of this prospective, randomized, blinded, crossover, experimental study were to detect the potential anaesthetic- and analgesic-sparing effects of classical music provided to dogs undergoing skin surgery, and to investigate the role of substance P as an intraoperative pain indicator. Twenty dogs were included, each subjected to three different treatments: Chopin music, Mozart music and no music. They were premedicated with acepromazine, butorphanol and meloxicam and anaesthetized with propofol and isoflurane. Fentanyl was used as rescue analgesia. The anaesthetic depth was monitored by using the bispectral index along with standard anaesthetic monitoring, and autonomic nervous system responses were used to monitor the adequacy of analgesia. Furthermore, measurements of substance P serum concentration were carried out. Dogs exposed to music required less isoflurane and fentanyl. Furthermore, a statistically significant effect of time on substance P concentration was observed regardless of exposure to music, and there was a significant interaction effect between different timepoints and the type of acoustic stimulus. Classical music seems to have an isoflurane and fentanyl sparing effect on dogs undergoing minor surgery. Following surgical stimulation, the serum substance P concentration increases rapidly, and thus appears to be a potentially useful pain indicator.

A. 19. A Morphometric Analysis of the Digital Bones in Karagouniko Sheep and Hellenic Goat. Chatzis, T.; Katsoulos, P.D.; Grivas, I.; Sideri, A.I.; Valasi, I.; Poulis, A. *Ruminants* 2025, 5, 13. <https://doi.org/10.3390/ruminants5020013>. [Q2, IF: 1.3, 5-year IF: 1.4] [επεροαναφορές: 0]

The phalanges of Karagouniko ewes and Hellenic goats were the subject of the present quantitative study, with the objective of determining whether any differences existed on the corresponding bones of the different digits. The lengths of the phalanges of the third and fourth digits of the fore and hind autopodia, the smallest diaphyseal breadths of the first and second phalanges, the breadths of the proximal and distal ends of the first and second phalanges, the lengths of the dorsal surfaces of the third phalanx, and the heights of the extensor processes of the third phalanx were measured. A total of 44 linear measurements were recorded for each animal species. The summation of the lengths of the digital bones revealed that the third frontal digit was longer than the fourth frontal digit in both animal species and the fourth hind digit was longer than the third hind digit in both animal species. Furthermore, the lengths of the third and fourth frontal digits were greater than those of the corresponding hind digits in both species. The findings of the current metric analysis suggest that the lengths of the paired digits differ in sheep and goat. The results indicate that the morphometry of the digital bones could be important from phylogenetic, biomechanical, and clinical aspects. © 2025 by the authors.

A. 20. Intraoperative Music During General Anaesthesia in Dogs Undergoing Elective Ovariohysterectomy: A Prospective, Double-Blinded Randomized Exploratory Study. Georgiou SG, Gouletsou PG, Dermisiadou E, Anagnostou TL, Sideri AI, Galatos AD. *Animals*. 2026; 16(1):29. <https://doi.org/10.3390/ani16010029>. [Q1, IF: 2.7, 5-year IF: 3.2] [επεροαναφορές: 0]

Music has been increasingly explored as a supplementary tool in human medicine to improve postoperative outcomes in various surgical procedures. In veterinary medicine, the use of music as a perioperative intervention remains relatively under-investigated. Our work aims to explore whether the incorporation of music during the intraoperative period influences anaesthetic and analgesic parameters in 28 healthy dogs undergoing ovariohysterectomy under general anaesthesia. The dogs were divided into two groups of 14, and each group was exposed intraoperatively to either classical music or silence. All dogs received a standardized anaesthetic protocol. We observed that music had no apparent effect on any of the parameters evaluated. Further investigation of music as a supportive tool during the perioperative period may help clarify its potential clinical and welfare relevance in companion animals.

B. ΚΑΙΝΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

B. 1. Vaginal fold prolapse during the last third of pregnancy, followed by normal parturition, in a bitch. PG Gouletsou, AD Galatos, K Apostolidis, AI Sideri. *Animal Reproduction Science*, 112: 371-376, 2009. [Q1, IF: 3.7, 5-year IF: 2.3] [επεροαναφορές: 20]

Πρόκειται για το πρώτο περιστατικό πρόπτωσης κόλπου στο σκύλο, η οποία εμφανίστηκε κατά το τελευταίο τρίτο της κύησης και την οποία ακολούθησε φυσιολογικός τοκετός, το οποίο περιγράφεται διεθνώς. Ένας θηλυκός σκύλος, φυλής Ελληνικός Ιχνηλάτης (Γκέκας), ηλικίας 1,5 έτους, προσκομίστηκε με πρόπτωση κόλπου τύπου ΙΙΙ, η οποία εμφανίστηκε κατά το τελευταίο τρίτο της κύησης. Η υπερηχοτομογραφική εξέταση αποκάλυψε την παρουσία τεσσάρων ζωντανών εμβρύων. Το ζώο νοσηλεύτηκε και τέσσερις ημέρες αργότερα γέννησε χωρίς παρέμβαση. Τρεις ημέρες αργότερα διενεργήθηκε εκτομή του προπίπτοντος τμήματος του κόλπου. Τέσσερις μήνες αργότερα, το ζώο προσκομίστηκε με νέα πρόπτωση κόλπου τύπου Ι, η οποία εμφανίστηκε κατά τον επόμενο οίστρο. Η ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου περιστατικού έγκειται στο ότι: α) η πρόπτωση παρουσιάστηκε 47 ημέρες μετά το ζευγάρισμα και 13 ημέρες πριν τον τοκετό, ενώ συνήθως εμφανίζεται είτε κατά τον πρόοιστρο-οίστρο είτε κατά τον τοκετό, β) ο τοκετός εξελίχθηκε χωρίς πρόβλημα, αν και το προπίπτον τμήμα είχε σημαντικό μέγεθος και ήταν τύπου ΙΙΙ, και γ) υπήρξε υποτροπή μικρότερης σοβαρότητας κατά τον επόμενο οίστρο, αν και είχε διενεργηθεί εκτομή του προπίπτοντος τμήματος μετά τον τοκετό.

B. 2. Conservative management for complete loss of a metatarsal pad in a dog. Prassinos NN, Sideri KI, Papazoglou L. Vet Comp Orthop Traumatol, 22(4):325-327, 2009 [Q1, IF: 1.3, 5-year IF:1.6] [ετεροαναφορές: 5]

Πρόκειται για το πρώτο περιστατικό απώλειας του κύριου (μετατάρσιου) πελματικού φύματος, το οποίο αντιμετωπίστηκε επιτυχώς συντηρητικά, που περιγράφεται διεθνώς. Αρσενικός σκύλος φυλής Siberian Husky, ηλικίας 3 ετών, προσκομίστηκε με πλήρη απώλεια του κύριου πελματικού φύματος του οπίσθιου αριστερού άκρου του. Το τραύμα αντιμετωπίστηκε ως ανοικτό και αφέθηκε να επουλωθεί κατά δεύτερο σκοπό. Καθημερινές πλύσεις του τραύματος και επιδέσεις σε συνδυασμό με τη χορήγηση κατάλληλης αντιβίωσης και περιορισμός του ζώου αποτέλεσαν την συντηρητική αντιμετώπιση του περιστατικού. Τριάντα ημέρες μετά την αρχική προσκόμιση του ζώου διακόπηκε η συντηρητική αγωγή καθώς, το τραύμα είχε επουλωθεί με το σχηματισμό μικρής έκτασης ουλώδους ιστού. Ωστόσο, για τον επόμενο μήνα επιτράπηκε στο ζώο να κάνει μικρούς μόνο περιπάτους φορώντας προστατευτικό υπόδημα. Μετά το διάστημα αυτό επιτράπηκε στο ζώο να επανέλθει στην προηγούμενη φυσιολογική δραστηριότητά του. Κατά το διάστημα των επόμενων τεσσάρων ετών δεν διαπιστώθηκε χωλότητα στο ζώο.

B. 3. Όψιμη εμφάνιση οστεοσαρκώματος ως επιπλοκή της οστεοσύνθεσης κατάγματος της διάφυσης μηριαίου οστού σε σκύλο. ΑΙ Σιδέρη, ΝΝ Πράσιнос, Π Λουκόπουλος, Γ Καζάκος, Π Παπαδοπούλου, Α Σιδηρόπουλος. Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society, 59(2): 162-167, 2008 [Q3, IF: 0.516, 5-year IF: 0.5] [ετεροαναφορές: 0]

Σκύλος φυλής Great Dane και ηλικίας 5,5 ετών προσκομίστηκε με προοδευτικά επιδεινούμενη, μη ανταποκρινόμενη στη χορήγηση μη στεροειδών αντιφλεγμονωδών φαρμάκων, χωλότητα στο οπίσθιο δεξιό άκρο. Σε ηλικία 5 μηνών είχε υποστεί κάταγμα στη

μεσότητα της διάφυσης του δεξιού μηριαίου οστού, το οποίο αντιμετωπίστηκε αρχικά, ανεπιτυχώς, με την τοποθέτηση νάρθηκα και στη συνέχεια, επιτυχώς, με οστεοσύνθεση με μεταλλική πλάκα. Κατά την Ορθοπαιδική εξέταση εντοπίστηκε σκληρή και επώδυνη διόγκωση στο μέσο του δεξιού μηριαίου. Ακτινολογικά διαπιστώθηκε κάταγμα του μηριαίου στο μέσο περίπου της μεταλλικής πλάκας, αυξημένη ακτινοσκιερότητα των γύρω μαλακών ιστών και παρουσία τεμαχίων και δοκίδων οστού εκτός των ορίων του μηριαίου οστού. Η παρεκτόπιση της μεταλλικής πλάκας και η χαλάρωση των κοχλιών της ήταν εμφανής. Ιστοπαθολογικά τέθηκε η διάγνωση του οστεοβλαστικού παραγωγικού οστεοσαρκώματος υψηλού βαθμού κακοήθειας, ενώ από τη μικροβιολογική εξέταση διαπιστώθηκε η παρουσία μικροοργανισμών του είδους *Staphylococcus* spp. Η δυσμενής πρόγνωση του οστεοσαρκώματος σε συνάρτηση με τη ραγδαία επιδείνωση της κλινικής εικόνας του ζώου οδήγησαν στην ευθανασία του. Στην εμφάνιση του σχετιζόμενου με κάταγμα οστεοσαρκώματος πιστεύεται ότι συμβάλλει η μεταβολή της κυτταρικής δραστηριότητας του οστού, π.χ. λόγω καθυστερημένης πώρωσης ή οστεομυελίτιδας, σε συνδυασμό με τη μακροχρόνια παραμονή των υλικών οστεοσύνθεσης, παράγοντες που συνυπήρχαν στο περιστατικό μας. Αν και η εμφάνιση του οστεοσαρκώματος σε παλαιότερη καταγματική εστία είναι σχετικά σπάνια, πρέπει να επιδιώκεται η πρόληψή του με την εξάλειψη των παραπάνω προδιαθετικών παραγόντων. Από τη μελέτη της προσιτής σε εμάς διεθνούς βιβλιογραφίας, προέκυψε ότι η ηλικία των 5 μηνών, κατά την οποία προκλήθηκε το κάταγμα στο συγκεκριμένο περιστατικό, είναι η μικρότερη που έχει αναφερθεί ως ηλικία πρόκλησης κατάγματος σχετιζόμενου με οστεοσάρκωμα στο σκύλο.

B. 4. Genicular axial pattern flap for coverage of a hind limb defect caused by dogbites in an ewe. Pappa E, Zacharopoulou T, Georgiou S, Sideri A, Tsioli V. Vet Rec Case Rep. 2021;9:e3. <https://doi.org/10.1002/vrc2.3> [Q4, IF: 0.2, 5-year IF: 0.3], [ετεροαναφορές: 1]

Μια προβατίνα παραπέμφθηκε από κλινική πρώτης άποψης με σοβαρά τραύματα από δάγκωμα σκύλου μετά από ανεπιτυχή αντιμετώπιση. Διαπιστώθηκε ένα εκτεταμένο, επιπλεγμένο και μολυσμένο τραύμα στην έσω πλάγια επιφάνεια της αριστερής κνήμης. Η αρχική αντιμετώπιση περιελάμβανε πλύσεις με φυσιολογικό ορό, χειρουργικό καθαρισμό και νεαροποίηση, συρραφή των μυών που είχαν υποστεί ρήξη και επίδεση. Η χειρουργική νεαροποίηση επαναλήφθηκε την 7η, 14η και 21η ημέρα από την αρχική παρουσίαση, ενώ η ανοικτή διαχείριση του τραύματος πραγματοποιήθηκε για 6 εβδομάδες συνολικά. Όταν το τραύμα καλύφθηκε με ικανοποιητική ποσότητα υγιούς κοκκιώδους ιστού, πραγματοποιήθηκε σύγκλειση του τραύματος με αξονικό δερματικό κρημνό της ιγνυακής αρτηρίας. Μετεγχειρητικά, χορηγήθηκαν αντιβιοτικά και αναλγητικά και πραγματοποιήθηκε κάλυψη του χειρουργικού τραύματος με επιδεσμικό υλικό. Μετεγχειρητικά διαπιστώθηκε οίδημα στην κορυφή του κρημνού και νέκρωση μερικού πάχους της επιδερμίδας. Η προβατίνα ανάρρωσε πλήρως μετά από 40 ημέρες μετεγχειρητικής νοσηλείας. Κατά την επανεξέταση, 1 έτος μετά την αρχική εισαγωγή, δεν αναφέρθηκε καμία επιπλοκή ή χωλότητα. Αν και η θεραπευτική αντιμετώπιση απαιτούσε εκτεταμένη χειρουργική και μακρά μετεγχειρητική φροντίδα, η τελική έκβαση εξαιρετική.

B. 5. A retrospective study of Monteggia fractures in 8 dogs and 1 cat. Anatolitou A, Krystalli AA, Sideri KI, Markou M, Kazakos G, Prassinis NN. *Top Companion Anim Med.* 2024 Jul-Aug;61:100889. doi: 10.1016/j.tcam.2024.100889. Epub 2024 Jul 2. PMID: 38964541.

Monteggia fractures (MFs) are proximal ulnar fractures with concurrent dislocation of the radial head. This retrospective study aims to report the clinical findings and discuss the treatments and outcomes in MFs cases of 9 cases. Previous medical records of the animals were reviewed for history, clinical features, radiographic findings and choice of treatment. Treatment follow-up was evaluated over the telephone by discussion with the owners. Six animals included in the study were presented 2 days after the initial trauma. Five dogs were presented after common road traffic accidents and two after unknown traumas. All dogs had type I MFs, while the cat had a type III MF. Radiographical findings showed that six animals had extra-articular ulnar fractures, while three animals had intra-articular ulnar fractures. All animals were treated with open reduction of the ulna and internal fixation surgical methods. Six ulnar fractures were stabilized with intramedullary pin(s) with cerclage wire. The clinical outcome was assessed by the owners as full function in 3 dogs, acceptable function in 2 dogs and unacceptable function in 2 dogs with intraarticular ulnar fractures. The cat case was rated as full function. One dog died from a pulmonary fat embolism. The findings presented here provide some support that cerclage wire placement could be a satisfactory method for annular ligament reconstruction as a simple and economical treatment option. Also, to the authors' knowledge, this is the third report of MFs with intraarticular ulnar fractures. In this series, comminuted, intraarticular fractures were related to major postoperative complications.

B.6. Fibrotic Contracture of the Infraspinatus Muscle with or without Contracture of the Teres Minor Muscle: A Retrospective Study in Eight Dogs. Krystalli A, Papaefthymiou S, Panteli K, Sideri A, Pappa EI, Prassinis NN. *Animals.* 2024; 14(17):2589. <https://doi.org/10.3390/ani14172589>. [Q1, IF: 2.7, 5-year IF: 3.2] [ετεροαναφορές: 1]

Muscle contracture refers to the pathologic process that results in fibrosis and permanent damage to a muscle. Theoretically, any muscle can be affected. This study retrospectively reviewed eight cases of the fibrotic contracture of the canine infraspinatus muscle. The treatment was the tendon's tenotomy at its insertion and the release of all adhesions. In three cases, a teres minor simultaneous contracture was detected intraoperatively, which was treated via the tenotomy of the affected muscle. This is the first study to report the contracture of the teres minor muscle and its simultaneous coexistence with the fibrotic contracture of the infraspinatus muscle. Postoperatively, strict limitation of physical activity for two weeks followed by a gradual return to the full limb's activity and analgesic and anti-inflammatory drugs were prescribed. The outcome was excellent, as the lameness resolved within two weeks in all cases. This retrospective study aims to compare its results with the

literature to enrich the data on muscle contracture. Contracture of the infraspinatus and teres minor muscle should routinely be considered as a cause of thoracic limb lameness.

Γ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Γ. 1. Τραύματα από πυροβόλα όπλα στον σκύλο και στη γάτα. ΑΙ Σιδέρη, ΑΔ Γαλάτος. Πρακτικά 6^{ου} Πανελλήνιου Συνεδρίου Κτηνιατρικής Μικρών Ζώων, σελ. 345-356, Έκδοση της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας, Αθήνα, 2002.

Τα τραύματα από πυροβόλα όπλα στα μικρά ζώα συνοδεύονται συχνά από σοβαρές βλάβες πολλών οργάνων, καθιστώντας τη διαγνωστική και θεραπευτική προσέγγισή τους ιδιαίτερα δύσκολη. Στόχος της εργασίας είναι η ανάλυση των μηχανισμών πρόκλησης βλάβης από πυροβόλα όπλα, η επισήμανση της σπουδαιότητας αφενός της άμεσης σταθεροποίησης της γενικής κατάστασης του ζώου και αφετέρου της προσεκτικής και εκτενούς κλινικής και εργαστηριακής εξέτασής του, και η χάραξη κατευθυντήριων γραμμών για την κατά περίπτωση θεραπευτική αγωγή.

Γ. 2. Η αρθροκέντηση στα ζώα συντροφιάς. Ν Πράσιнос, ΑΙ Σιδέρη. Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society, 56: 47-52, 2006.

Η αρθροκέντηση, που στοχεύει κυρίως στη λήψη αρθρικού υγρού με σκοπό την ανάλυσή του, κατέχει σημαντική θέση στη διαγνωστική προσέγγιση των αρθροπαθειών του σκύλου και της γάτας. Αν και αποτελεί μία απλή, μικρού κόστους, ασφαλή και ταχεία τεχνική, η οποία δεν απαιτεί ιδιαίτερη εμπειρία και ειδικό εξοπλισμό, η εφαρμογή της στη καθημερινή κλινική πράξη είναι ακόμη περιορισμένη. Η καλή γνώση της ανατομίας κάθε άρθρωσης, η πιστή εφαρμογή των βασικών αρχών της τεχνικής της αρθροκέντησης και η τήρηση των κανόνων ασηψίας-αντισηψίας είναι προϋποθέσεις για την επιτυχή εκτέλεσή της. Στην εργασία αυτή παρέχονται οι απαραίτητες πληροφορίες για την εξοικείωση των κτηνιάτρων με την αρθροκέντηση.

Γ. 3. Η συμβολή της ανάλυσης του αρθρικού υγρού στη διάγνωση των αρθροπαθειών των ζώων συντροφιάς. ΝΝ Πράσιнос, ΚΙ Σιδέρη, ΖΣ Πολυζοπούλου. Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society, 56: 239-248, 2006.

Η ανάλυση του αρθρικού υγρού αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαγνωστικής προσέγγισης των αρθροπαθειών στα ζώα συντροφιάς, συμβάλλοντας κυρίως στην ταξινόμησή τους σε φλεγμονώδεις ή μη και σε ανοσολογικές ή λοιμώδεις. Περιλαμβάνει συνήθως τη μακροσκοπική εξέταση, την κυτταρολογική εξέταση, τη μικροβιολογική εξέταση, τη δοκιμή της βλεννίνης και τον προσδιορισμό των ολικών πρωτεϊνών του αρθρικού υγρού, ενώ σπανιότερα τον προσδιορισμό του επιπέδου της γλυκόζης και διάφορων ενζύμων, την αναζήτηση κρυστάλλων, τη μέτρηση του pH και την πραγματοποίηση διάφορων ανοσολογικών εξετάσεων. Στην εργασία αυτή παρέχονται οι

απαραίτητες πληροφορίες για τη μεθοδολογία της ανάλυσης του αρθρικού υγρού και την ορθή ερμηνεία των αποτελεσμάτων της.

Γ. 4. Αναισθησία κατοικίδιων μικρών θηλαστικών. ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη. Πρακτικά 8^{ου} Πανελλήνιου Συνεδρίου Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, σελ. 167-171, Έκδοση της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας, Αθήνα, 2007.

Στα κατοικίδια μικρά θηλαστικά περιλαμβάνονται ζώα όπως το κουνέλι, η νυφίτσα, το ινδικό χοιρίδιο, το χάμστερ, ο αρουραίος, ο ποντικός, ο γεβρίλος, το τσιντσλά και αρκετά άλλα λιγότερο συνήθη τρωκτικά. Τα ζώα αυτά κατά τα τελευταία χρόνια έχουν πάψει να θεωρούνται απλά και μόνο πειραματόζωα και έχουν μετατραπεί σε κατοικίδια, γεγονός το οποίο έχει αλλάξει τα δεδομένα όσον αφορά την αναισθησία τους. Υπό αυτό το πρίσμα, στην εργασία γίνεται αναφορά στις ιδιαιτερότητες των ζώων αυτών, και στις επιπτώσεις που έχουν αυτές στην αναισθησία τους και συζητούνται η προαναισθητική αγωγή, η αναλγησία, η τοπική, η ενέσιμη και η εισπνευστική αναισθησία τους, καθώς και ο διεγχειρητικός έλεγχος και η υποστηρικτή αγωγή που τους εφαρμόζονται.

Γ. 5. Ηρέμηση, αναλγησία και ενέσιμη αναισθησία στα πρόβατα. ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη. Πρακτικά Δημερίδας με θέμα «Νεότερα δεδομένα στη θεραπευτική των προβάτων», σελ. 63-70, Έκδοση της Κλινικής Μαιευτικής και Αναπαραγωγής του Τμήματος Κτηνιατρικής του Π.Θ., Καρδίτσα, 2009

Αρχικώς περιγράφονται οι σημαντικές για το υπό συζήτηση θέμα ιδιαιτερότητες των προβάτων καθώς και οι επιπτώσεις τους. Στη συνέχεια συζητούνται η ηρέμηση, η προνάρκωση, η αναλγησία, η τοπική αναισθησία, στην οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία με περιγραφή των τεχνικών, η ενέσιμη και η εισπνευστική αναισθησία, η διασωλήνωση της τραχείας, η διαναισθητική παρακολούθηση και υποστήριξη και η ανάνηψη από τη γενική αναισθησία. Στο τέλος του κεφαλαίου συζητάται η αναισθησία των αρνιών.

Γ. 6. Αναλγησία, χημική ηρέμηση και ενέσιμη αναισθησία στη γάτα. ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη, Α Παπαστεφάνου. Πρακτικά 9^{ου} Πανελλήνιου Συνεδρίου Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, σελ. 184-191, Έκδοση της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας, Αθήνα, 2010.

Στην εργασία συζητούνται τα νεότερα δεδομένα σχετικά με την προαναισθητική ετοιμασία, την προνάρκωση, την ηρέμηση, την αναλγησία, τον διεγχειρητικό έλεγχο και την υποστήριξη και την ενέσιμη αναισθησία στη γάτα.

Γ. 7. Γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση κατά την αναισθησία στο σκύλο και στη γάτα: 20 χρόνια ερευνών. ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη. Ανακοινώθηκε στο 12^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2012. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Η γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (ΓΟΠ), η οποία είναι αρκετά συχνή κατά την αναισθησία, θεωρείται η συχνότερη αιτία φλεγμονής και στένωσης του οισοφάγου του

σκύλου και της γάτας, κυρίως επειδή σπάνια γίνεται αντιληπτή, οπότε αφενός δεν αντιμετωπίζεται και αφετέρου δεν λαμβάνονται κατά τη μεταναισθητική περίοδο μέτρα πρόληψης της οισοφαγίτιδας και της στένωσης. Η ΓΟΠ συνιστά ένα πολυπαραγοντικό φαινόμενο, ενώ το ενδεχόμενο εκδήλωσης ή όχι οισοφαγίτιδας και στένωσης, οι οποίες μπορεί να έχουν δραματικές επιπτώσεις για το ζώο, καθορίζεται επίσης από ποικίλους παράγοντες. Καθώς οι καταστάσεις αυτές είναι, ουσιαστικά, ιατρογενείς παθήσεις και, συνεπώς, δυνητικά προβλέψιμες και αποτρέψιμες η διερεύνηση των παραγόντων που ευνοούν την πρόκληση ΓΟΠ κατά την αναισθησία στο σκύλο και στη γάτα είναι επιβεβλημένη. Στην εργασία αναλύονται τα μέχρι σήμερα δεδομένα σχετικά με την αιτιοπαθογένεια της ΓΟΠ, όπως αυτά προέκυψαν από την έρευνα της τελευταίας εικοσαετίας, στην οποία οι συγγραφείς είχαν ιδιαίτερα σημαντική συμβολή.

Γ. 8. Μη Τραυματικής αιτιολογίας αρθροπάθειες της γάτας. Σιδέρη Κ.Ι., Πράσιнос Ν.Ν. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς της ΕΛ.Ε.Κ.Ζ.Σ., Αθήνα 2012. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Στην εργασία αυτή προσεγγίζονται οι μη τραυματικής αιτιολογίας αρθροπάθειες της γάτας (οστεοαρθροπάθεια καθώς και συγγενείς και μη παθολογικές καταστάσεις που παρατηρούνται στις αρθρώσεις των άκρων), συλλέγοντας τα επιδημιολογικά στοιχεία, τα κριτήρια εκτίμησης της κλινικής εικόνας τους, η διαγνωστική τους προσέγγιση καθώς και η συντηρητική και χειρουργική αντιμετώπιση αυτών

Γ. 9. Νέες προοπτικές αντιμετώπισης παθήσεων του μυοσκελετικού συστήματος με χρήση μεσεγχυματικών κυττάρων στα ζώα συντροφιάς. ΑΙ Σιδέρη, ΑΔ Γαλάτος. Ανακοινώθηκε στο 12^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2012. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Η αναγεννητική ιατρική έχει κινήσει το ενδιαφέρον του επιστημονικού κόσμου, καθώς φαίνεται να επιτρέπει, αν όχι την πλήρη, τουλάχιστον την σε μεγάλο βαθμό αποκατάσταση της φυσιολογικής λειτουργίας και της δομής ενός οργάνου που νοσεί. Στην εργασία αναφέρονται οι δυνατότητες της αναγεννητικής ιατρικής με χρήση μεσεγχυματικών κυττάρων, όπως αυτές προκύπτουν με βάση τα ευρήματα κλινικών και πειραματικών μελετών στο σκύλο και σε άλλα ζωικά είδη. Πάντως, αν και υπάρχουν αρκετά ελπιδοφόρες προοπτικές για τη χρήση των μεσεγχυματικών κυττάρων σε παθολογικές καταστάσεις του μυοσκελετικού συστήματος του σκύλου και της γάτας, ο περιορισμένος αριθμός των δημοσιευμένων μελετών, ο σχετικά μικρός αριθμός των ζώων που χρησιμοποιήθηκαν σε αυτές και η μη χρήση περισσότερο αξιόπιστων και αντικειμενικών κριτηρίων αξιολόγησης των ευρημάτων αρκετών από αυτές, καθιστά αναγκαία την περαιτέρω διερεύνηση, ώστε να καθοριστεί με ακρίβεια ο ρόλος των μεσεγχυματικών κυττάρων στην Ορθοπαιδική των ζώων συντροφιάς.

Γ. 10. Χειρουργική ογκολογία: ιδιαιτερότητες των γηριατρικών και των παιδιατρικών ασθενών. Τσιώλη Βασιλική, Σιδέρη Αικατερίνη. Πρακτικά 10^{ου} Πανελλήνιου Κτηνιατρικού

Συνεδρίου Ζώων Συντροφιάς, Έκδοση της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας, Αθήνα, 2013.

Στην εργασία αυτή περιγράφονται οι ιδιαιτερότητες των γηριατρικών και των παιδιατρικών καρκινοπαθών ασθενών, οι οποίες σχετίζονται με την χειρουργική αντιμετώπιση των περιστατικών αυτών.

Γ. 11. The past, present and future in scaffold-based tendon treatments. Lomas AJ, Ryan CN, Sorushanova A, Shologu N, Sideri AI, Tsioli V, Fthenakis GC, Tzora A, Skoufos I, Quinlan LR, O'Laighin G, Mullen AM, Kelly JL, Kearns S, Biggs M, Pandit A, Zeugolis D. *Adv Drug Deliv Rev.* 84: 257–277, 2015. [Q1, Impact factor: 17.873, 5y: 13.885] [ετεροαναφορές: 191]

Tendon injuries represent a significant clinical burden on healthcare systems worldwide. As the human population ages and the life expectancy increases, tendon injuries will become more prevalent, especially among young individuals with long life ahead of them. Advancements in engineering, chemistry and biology have made available an array of three-dimensional scaffold-based intervention strategies, natural or synthetic in origin. Further, functionalisation strategies, based on biophysical, biochemical and biological cues, offer control over cellular functions; localisation and sustained release of therapeutics/biologics; and the ability to positively interact with the host to promote repair and regeneration. Herein, we critically discuss current therapies and emerging technologies that aim to transform tendon treatments in the years to come.

Γ. 12. Ultrasonographic examination of the musculoskeletal system in sheep Sideri, A., Tsioli, V. *Small Ruminant Research* Volume 152, July 2017, Pages 158-161 [Q2, IF: 1.4, 5y IF: 1.8] [ετεροαναφορές: 4]

Objective of this review is to present relevant information about ultrasonographic examination of sheep and to discuss its applications within the frame of sheep health management. The technique can be employed primarily in the diagnostic procedure of arthritis. It can be of help in rams as part of the clinical reproductive evaluation, as well in sheep with diseases affecting the joints, in which it may support diagnostic procedure and decision-taking for their management.

Γ. 13. Femoral head and neck excision in dogs and cats. Krystalli A.A., Sideri, A.A., & Prassinou, N.N. (2019). *Hellenic Journal of Companion Animal Medicine*, 8 (2), 134-149.

Η εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου είναι μια σωστική χειρουργική επέμβαση που χρησιμοποιείται τόσο στον σκύλο όσο και στη γάτα. Κατά την επέμβαση αυτή αφαιρείται ολόκληρη η κεφαλή και τμήμα του αυχένα του μηριαίου με λοξή φορά, εσωτερικά του μείζονα τροχαντήρα προς το κεντρικό άκρο του ελάσσονος τροχαντήρα. Η επέμβαση αποσκοπεί στη μείωση του άλγους στην άρθρωση του ισχίου, που επιτυγχάνεται μέσω της εξουδετέρωσης της ανώμαλης τριβής των αρθρικών επιφανειών της και της αντικατάστασης του ισχίου από μια λειτουργική ψευδάρθρωση που αποτελείται από

πυκνόσυνδετικό ιστό. Η ανακατασκευή της κοτύλης και του κεντρικού άκρου του μηριαίου μπορεί να συνεχιστεί για αρκετά χρόνια μετά την επέμβαση

Γ. 14. Current research and application of stem cells in the dog and cat. Anatolitou, A., Sideri, K., & Prassinou, N. (2021). *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 72(2), 2791–2802. <https://doi.org/10.12681/jhvms.27512> [Q3, IF: 0.516, 5-year IF: 0.5] [ετεροαναφορές: 0]

Τα βλαστικά κύτταρα (SCs) είναι πολυδύναμα κύτταρα με ικανότητες διαφοροποίησης και πολλαπλασιασμού σε πολλές σειρές κυττάρων. Η πλειονότητα των βιβλιογραφικών εφαρμογών αφορά βλαστικά κύτταρα που προέρχονται από τον μυελό των οστών (BMSCs) και από το λίπος (adipose derived βλαστικά κύτταρα (ADSCs)). Οι περισσότερες κλινικές δοκιμές έχουν πραγματοποιηθεί για τη θεραπεία μυοσκελετικών και νευρολογικών προβλημάτων σε σκύλους. Παρά τη συνολική πρόοδο, κρίσιμα ερωτήματα σχετικά με τα SCs παραμένουν αναπάντητα. Η παρούσα ανασκόπηση αποτελεί μια επικαιροποίηση της χρήσης των SCs, επικεντρωμένη κυρίως στη χρήση των BMSCs και των ADSCs στα ζώα συντροφιάς και ο σκοπός της είναι να παρουσιάσει τις τελευταίες εξελίξεις σε αυτόν τον τομέα.

Γ. 15. Ultrasound Imaging Modalities in the Evaluation of the Dog's Stifle Joint. Karatrantos AT, Sideri AI, Gouletsou PG, Bektsi CG, Barbagianni MS. *Veterinary Sciences*. 2025; 12(8):734. <https://doi.org/10.3390/vetsci12080734>. [Q1, IF: 2.3, 5-year IF: 2.4] [ετεροαναφορές: 1]

This review presents a comprehensive overview of various ultrasound imaging techniques employed in the evaluation of the canine knee joint. It critically analyzes studies conducted on both human and animal subjects, with a focus on the diagnostic accuracy of B-mode ultrasound, Doppler examination, contrast-enhanced ultrasound, and elastography in both normal and pathological conditions. The review underscores the necessity of strict adherence to the protocols of each ultrasound modality and emphasizes the importance of a thorough understanding of the anatomical region to achieve optimal outcomes. The findings suggest that these ultrasound techniques can significantly enhance the diagnostic process, providing valuable insights into anatomy, size, blood supply, and tissue elasticity. Additionally, in cases where advanced imaging modalities such as computed tomography (CT) or magnetic resonance imaging (MRI) are cost-prohibitive or less accessible, ultrasound serves as a reliable alternative, delivering high diagnostic accuracy and critical information regarding mechanical changes in the joint and neovascularization.

Δ. ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗΚΑΝ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Δ. 1. Η συμβολή της ανάλυσης του αρθρικού υγρού στη διάγνωση των αρθροπαθειών των ζώων συντροφιάς. ΝΝ Πράσιнос, ΚΙ Σιδέρη, ΖΣ Πολυζοπούλου. Ανακοινώθηκε στο 10^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα 2006. Πρακτικά, σελ. 88.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Γ3.

Δ. 2. Ο ρόλος των αναισθητικών ουσιών στην πρόκληση γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης στη γάτα. ΑΙ Σιδέρη, ΑΔ Γαλάτος, ΛΣ Λεοντίδης, Τ Ράλλης, Δ Ραπτόπουλος, Ανακοινώθηκε στο 8^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 2007. Πρακτικά, σελ. 81-82.

Στόχος της μελέτης αυτής, η οποία είναι μέρος της διδακτορικής διατριβής (Α1) και η οποία σύντομα θα δημοσιευτεί ως πλήρης εργασία, ήταν η διερεύνηση του ρόλου των αναισθητικών ουσιών στην πρόκληση γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης στη γάτα. Χρησιμοποιήθηκαν 30 ενήλικες γάτες φυλής κοινής ευρωπαϊκής, οι οποίες αναισθητοποιήθηκαν εκ περιτροπής με έξι διαφορετικά αναισθητικά σχήματα και συγκεκριμένα με θειοπεντάλη και ισοφλουράνιο, θειοπεντάλη και αλοθάνιο, προποφόλη και ισοφλουράνιο, προποφόλη και αλοθάνιο, κεταμίνη και ισοφλουράνιο. Μισή ώρα προ της εγκατάστασης της αναισθησίας, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες χρησιμοποιήθηκε μόνο ισοφλουράνιο, γινόταν ενδομυϊκή χορήγηση ξυλαζίνης και ατροπίνης. Αμέσως μετά τη διασωλήνωση της τραχείας και τη σύνδεση του ζώου με το αναισθητικό μηχάνημα, άρχιζε μέτρηση του pH του περιεχομένου του τελικού τμήματος του οισοφάγου με τη βοήθεια ηλεκτροδίου μέτρησης και συσκευής καταγραφής του pH. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι η παλινδρόμηση δεν είναι σπάνια κατά τη γενική αναισθησία στη γάτα, συμβαίνει σύντομα μετά την εγκατάσταση της αναισθησίας και διαρκεί για σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα. Το περιεχόμενο που παλινδρομεί είναι συνήθως όξινο, ενώ η παλινδρόμηση αλκαλικού περιεχομένου είναι πολύ σπάνια. Το ποσοστό της παλινδρόμησης δεν φαίνεται να επηρεάζεται από το είδος του αναισθητικού σχήματος που εφαρμόζεται.

Δ. 3. Γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση κατά την αναισθησία στη γάτα: σύγκριση μεταξύ λαρυγγικής μάσκας και τραχειοσωλήνα. ΑΙ Σιδέρη, ΑΔ Γαλάτος, ΓΜ Καζάκος, ΠΓ Γκουλέτσου. Ανακοινώθηκε στο 11^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2009. Πρακτικά, σελ. 212-213.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Α2.

Δ. 4. Επιπτώσεις της αναρρόφησης με λεπτή βελόνα στον όρχη του γάτου. ΠΓ Γκουλέτσου, ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη. Ανακοινώθηκε στο 11^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2009. Πρακτικά, σελ. 290-291.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Α5.

Δ. 5. Impact of fine or large needle aspiration on canine testes: clinical, in vivo ultrasonographic and seminological assessment. PG Gouletsou, AD Galatos, LS Leontides, AI Sideri. Ανακοινώθηκε στο 7th Congress of the European Veterinary Society for Small Animal Reproduction, Louvain-La-Neuve, Belgium, 2010. Proceedings, p. 90.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας A3.

Δ. 6. Impact of fine or large needle aspiration on canine testes: in vitro ultrasonographic, bacteriological, gross anatomy and histological assessment. PG Gouletsou, AD Galatos, LS Leontides, AI Sideri. Παρουσιάστηκε ως αναρτημένη ανακοίνωση στο 7th Congress of the European Veterinary Society for Small Animal Reproduction, Louvain-La-Neuve, Belgium, 2010. Proceedings, p. 115.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας A4.

Δ. 7. Gastro-oesophageal reflux during anaesthesia in the cat: the effect of intra-abdominal surgery. AI Sideri, AD Galatos, PG Gouletsou, NN Prassinos, D Raptopoulos. Παρουσιάστηκε, βάσει επιθυμίας των συγγραφέων, ως αναρτημένη ανακοίνωση στο Autumn Meeting of the Association of Veterinary Anaesthetists, Santorini, Greece, 2010. Proceedings, p. 81. [Επίσης δημοσιεύτηκε σε ηλεκτρονική μορφή στο Veterinary Anaesthesia and Analgesia, 38: 12, 2011]. [IF: 1.623, 5-year IF: 2.008]

Η γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (ΓΟΠ) είναι συχνή κατά την αναισθησία των ζώων συντροφιάς, προκαλώντας, κυρίως μετά από μαιευτικές ενδοκοιλιακές χειρουργικές επεμβάσεις, οισοφαγίτιδα και στένωση του οισοφάγου. Σκοπός της έρευνας ήταν να διερευνηθεί εάν το ποσοστό ΓΟΠ στη γάτα είναι αυξημένο όταν αυτή υποβάλλεται σε ενδοκοιλιακές χειρουργικές επεμβάσεις και, ιδιαίτερα, σε ωοθηκυστερεκτομή. Χρησιμοποιήθηκαν 30 υγιή πειραματόζωα (16 θηλυκά και 14 αρσενικά) φυλής κοινής ευρωπαϊκής, ηλικίας 9-18 μηνών, τα οποία υποβλήθηκαν μόνο σε αναισθησία, και 44 θηλυκές γάτες της ίδιας φυλής, ηλικίας 9 μηνών έως 8 ετών, οι οποίες υποβλήθηκαν σε ωοθηκυστερεκτομή (38), ερευνητική λαπαροτομή (2), μετεγχειρητική κοιλιοκήλη (2), εντεροπηξία (1) και βιοψία (1). Σε όλες τις γάτες έγινε ενδομυϊκή χορήγηση ξυλαζίνης (1 mg kg^{-1}) και ατροπίνης ($0,044 \text{ mg kg}^{-1}$), εγκατάσταση της αναισθησίας με θειοπεντάλη 1,25% ($6,48 \pm 1,23 \text{ mg kg}^{-1}$) και διατήρησή της με ισοφλουράνιο, ενώ αυτές βρισκόταν σε ύπτια κατάκλιση. Η καταγραφή των περιστατικών ΓΟΠ γινόταν με συνεχή μέτρηση της οξύτητας του οισοφαγικού περιεχομένου με χρήση ηλεκτροδίου και φορητής συσκευής μέτρησης pH. Αν και το ποσοστό ΓΟΠ ήταν 18% στις γάτες που υποβλήθηκαν σε ενδοκοιλιακές χειρουργικές επεμβάσεις και 13% σε αυτές που υποβλήθηκαν μόνο σε αναισθησία, η διαφορά δεν ήταν στατιστικώς σημαντική. Συνεπώς, με βάση τα ευρήματα της παρούσας μελέτης, οι ενδοκοιλιακές χειρουργικές επεμβάσεις δεν φαίνεται να αυξάνουν τον κίνδυνο ΓΟΠ συγκριτικά με την απλή χορήγηση αναισθησίας στη γάτα.

Δ. 8. Εκπαίδευση στην κτηνιατρική των παραγωγικών ζώων και την υγιεινή και ασφάλεια τροφίμων ζωικής προέλευσης στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Μπιλλίνης Χ, Γκόβαρης Α, Κραμποβίτης Η, Αθανασοπούλου Φ, Φθενάκης ΓΧ, Λεοντίδης Α, Μπουριέλ Α, Τόντης Δ, Παππάς Ι, Γαλάτος ΑΔ, Χριστοδουλόπουλος Γ, Αμοιρίδης ΓΣ, Κοντοπίδης Γ, Σαριδομιχελάκης ΜΝ, Πούρλης Α, Μανωλάκου Α, Θεοδοσιάδου Α, Γκουλέτσου ΠΓ, Γιάννενας Η, Πανταζής Π, Πεξαρά Α, Τσιώλη Β, Κωστούλας Π, Σολωμάκος Ν, Σιδέρη Α, Παπατσίρος Β, Βαλάση Ε, Αθανασίου ΑΒ, Λευκαδίτης Μ, Κουτουλής Κ, Τσαλή Ε, Μαυρογιάννη ΒΣ, Πετανίδης Θ. Ανακοινώθηκε ως εισήγηση στο 2^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής και Ασφάλειας Τροφίμων, Θεσσαλονίκη, 2011. Πρακτικά, σελ. 76-77.

Κατά την ανακοίνωση αυτή συζητήθηκε η εκπαίδευση των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών στην κτηνιατρική των παραγωγικών ζώων και στην υγιεινή και στην ασφάλεια των τροφίμων ζωικής προέλευσης, όπως αυτή εφαρμόζεται στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Δ. 9. Απόσπαση του εκφυτικού τένοντα του γαστροκνημίου μυός στον σκύλο. Αναφορά σε δύο κλινικά περιστατικά. Πράσιнос Ν.Ν., Μπόλια Α., Ζώη Σ.Ι., Σιδέρη Κ.Ι., Κούτη Β. (2011). Ανακοινώθηκε στο 2^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 26/2/2011.

Η απόσπαση του εκφυτικού τένοντα του γαστροκνημίου μυός αποτελεί μια σπάνια αιτία χωλότητας των οπισθίων άκρων, η διάγνωση της οποίας επιβεβαιώνεται ακτινολογικά. Στην ανακοίνωση αυτή περιγράφεται η επιτυχής αντιμετώπιση δύο κλινικών περιστατικών, τόσο με χειρουργική, όσο και με συντηρητική αντιμετώπιση.

Δ. 10. Σπάνιο περιστατικό αφαίρεσης της επιγονατίδας σε σκύλο. Πράσιнос Ν.Ν., Τσομπανίδου Π., Μπασδάνη Ε., Σιδέρη Κ.Ι. (2011). Ανακοινώθηκε στο 2^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 26/2/2011.

Στην ανακοίνωση αυτή περιγράφεται περιστατικό κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε αφαίρεση επιγονατίδας, η οποία είχε υποστεί συντριπτικό κάταγμα. Αν και η μακροχρόνια παρακολούθηση είναι απαραίτητη, η αφαίρεση της επιγονατίδας φαίνεται ότι είναι μια αξιόπιστη σωστική επέμβαση στο σκύλο.

Δ. 11. Η κάκωση Monteggia στα ζώα συντροφιάς. Αναφορά σε εννέα περιστατικά. Πράσιнос Ν.Ν., Ανατολίτου Α., Σιδέρη Κ.Ι., Γρηγοροπούλου Β.Α. Ανακοινώθηκε στο 2^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 26/2/2011

Ο συνδυασμός των καταγμάτων του κεντρικού $\frac{1}{3}$ της ωλένης με το εξάρθρημα της βραχιονιοκερκιδικής άρθρωσης χαρακτηρίζεται ως κάκωση Monteggia και εμφανίζεται σπάνια στα ζώα συντροφιάς. Στην παρούσα αναδρομική μελέτη γίνεται αναφορά σε εννέα περιστατικά με κάκωση Monteggia, τα οποία αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά.

Δ. 12. Ο ρόλος της ενδοκοιλιακής χειρουργικής επέμβασης στην πρόκληση γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης στη γάτα. ΑΙ Σιδέρη, ΑΔ Γαλάτος, ΠΓ Γκουλέτσου, ΝΝ Πράσιнос, Δ Ραπτόπουλος. Ανακοινώθηκε στο 12^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2012. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Πρόκειται για ανακοίνωση ανάλογη με την εργασία Δ7.

Δ. 13. Εξάρθρωμα της επιγονατίδας στον σκύλο. Αναδρομική μελέτη 95 περιστατικών. Τσομπανίδου Π., Πράσιнос Ν.Ν., Σιδέρη Κ.Ι., Καζάκος Γ.Μ., Τσιμόπουλος Γ. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η μελέτη των περιστατικών με εξάρθρωμα της επιγονατίδας (ΕΕ) που προσκομίστηκαν από το 2004 μέχρι και το 2010 στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Δ. 14. Μόνιμη συστολή του υπακάνθιου μυός στον σκύλο: αναφορά σε τέσσερα κλινικά περιστατικά. Σιδέρη Κ.Ι., Πράσιнос Ν.Ν., Ανατολίτου Α., Γρηγοροπούλου Β. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

Η μόνιμη συστολή μυών της ωμοπλατιαίας χώρας εμφανίζεται σπάνια και αφορά συνήθως τον υπακάνθιο, σπανιότερα τον υπερακάνθιο και εξαιρετικά σπάνια τον ελάσσονα στρογγύλο μυ ή συνδυασμούς τους. Εμφανίζεται συνήθως σε σκύλους εργασίας μέσου σωματικού μεγέθους. Η αιτιολογία της είναι πιθανώς τραυματική και αντιμετωπίζεται χειρουργικά. Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η παρουσίαση τεσσάρων τέτοιων περιστατικών.

Δ. 15. Συντηρητική αντιμετώπιση πλήρους απώλειας μετατάρσιου φύματος σε σκύλο. Πράσιнос Ν.Ν., Σιδέρη Κ.Ι., Παπάζογλου Α. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Β2.

Δ 16. Ενδοαρθρικά κατάγματα περιφερικού άκρου βραχιονίου στον σκύλο. Αναφορά σε 13 κλινικά περιστατικά. Πράσιнос Ν.Ν., Σιδέρη Κ.Ι., Κωνσταντίνου Α., Κοσμάς Π.Β., Πατσίκας Μ.Ν. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

Στην αναδρομική αυτή εργασία αναφέρονται 13 κλινικά περιστατικά με κατάγματα των κονδύλων του βραχιονίου, τα οποία αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά.

Δ. 17. Prevalence of arthritis in naturally infected leishmanial dogs: a prospective study. N Soubasis, K Theodorou, D Kasabalas, M Mylonakis, C Koutinas, I Kalli, M

Ntargara, K Sideri, M Patsikas, Z Polyzopoulou, M Saridomichelakis, D Psalla, M Kritsepi-Konstantinou, A Galatos, A Koutinas. Ανακοινώθηκε στο Annual Congress of the British Small Animal Veterinary Association, Birmingham, UK, 2013. Proceedings. [ετεροαναφορές: 3]

Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση της συχνότητας εμφάνισης κλινικής ή υποκλινικής αρθρίτιδας και των κυτταρολογικών ευρημάτων των προσβεβλημένων αρθρώσεων σε σκύλους φυσικώς μολυσμένους από *Leishmania infantum/chagasi* με κλινικά έκδηλη λεισμανίωση. Διερευνήθηκαν 38 σκύλοι και από τα ευρήματα προέκυψε ότι η πυώδης πολυαρθρίτιδα συνοδεύει συχνά τη λεισμανίωση, ενώ ένα σημαντικό ποσοστό προσβεβλημένων ζώων δεν εμφανίζει κλινικά ευρήματα από τις προσβεβλημένες αρθρώσεις.

Δ. 18. Αναισθησία των ηλικιωμένων ζώων συντροφιάς. ΑΔ Γαλάτος, ΑΙ Σιδέρη. Ανακοινώθηκε ως εισήγηση στο 10^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 1-3/11/13. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Συζητούνται οι ιδιαιτερότητες των ηλικιωμένων σκύλων και γάτων και οι διαφορετικές ανάγκες που έχουν κατά την ηρέμηση και την αναισθητοποίησή τους και περιγράφονται οι τεχνικές αναισθησίας που βρίσκουν εφαρμογή στα ζώα αυτά.

Δ. 19. Ο ρόλος των οπιοειδών στην πρόκληση γαστρο-οισοφαγικής παλινδρόμησης κατά την αναισθησία στη γάτα. ΑΔ Γαλάτος, ΑΓ Λυμπέρης, ΑΙ Σιδέρη. Ανακοινώθηκε στο 10^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Αθήνα, 1-3/11/13. Πρακτικά σε ηλεκτρονική μορφή.

Σκοπός της μελέτης ήταν να καθοριστεί ο ρόλος της προαναισθητικής χορήγησης μορφίνης, πεθιδίνης και βουτορφανόλης στην πρόκληση ΓΟΠ κατά την αναισθησία στη γάτα. Χρησιμοποιήθηκαν 30 γάτες εργαστηρίου (15 θηλυκές και 15 αρσενικές), φυλής κοινής ευρωπαϊκής, 1,5-6 ετών και 2,8-5,7 kg, οι οποίες υποβλήθηκαν σε μικρής σοβαρότητας χειρουργική επέμβαση του δέρματος του αντιβραχίου. Κάθε γάτα αναισθητοποιήθηκε τέσσερις φορές με μεσοδιαστήματα τουλάχιστον δύο εβδομάδων και έλαβε συνδυασμό δεξμεδετομιδίνης (35 µg/kg) και κεταμίνης (5 mg/kg) με ή χωρίς καθένα από τα εξής οπιοειδή: μορφίνη (0,2 mg/kg), πεθιδίνη (4 mg/kg) και βουτορφανόλη (0,4 mg/kg). Μετά την εγκατάσταση της αναισθησίας γινόταν μέτρηση του pH του περιεχομένου της κατώτερης μοίρας του οισοφάγου για τουλάχιστον 45 λεπτά. Καθώς τα ποσοστά ΓΟΠ μεταξύ των 4 αναισθητικών πρωτοκόλλων δεν διέφεραν, φαίνεται ότι η προαναισθητική χορήγηση μορφίνης, πεθιδίνης ή βουτορφανόλης δε συνιστά παράγοντα κινδύνου για την πρόκληση ΓΟΠ κατά την αναισθησία στη γάτα.

Δ. 20. Ρήξη του Αχίλλειου τένοντα στα μικρά ζώα: Αναδρομική μελέτη 15 περιστατικών. Σιδέρη Κ.Κ., Πράσιнос Ν.Ν., Λυμπέρης Α., Παντελούκας Ν.. Ανακοινώθηκε στο 4^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 2013.

Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η εκτίμηση των περιστατικών με ρήξη αχίλλειου τένοντα που προσκομίστηκαν από το 2004 μέχρι και το 2011 στη Χειρουργική Κλινική Τμήμα Κτηνιατρικής του Π.Θ. και στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Δ. 21. Οστεοσάρκωμα σχετιζόμενο με παλιό διαφυσιακό κάταγμα σε δύο σκύλους. Πράσιнос Ν.Ν., Σιδέρη Κ.Ι., Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ.Κ., Δημοπούλου Ε.Ε., Λουκόπουλος Π. Ανακοινώθηκε στο 4^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 2013.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Β3.

Δ. 22. Clinical importance of the long bones radiographic abnormalities in dogs naturally infected with *Leishmania infantum/chagasi*. I Kavarnos, P Papadopoulou, N Soubasis, K Theodorou, D Kasampalis, N Prassinis, AI Sideri, ME Mylonakis, C Koutinas, I Kalli, DB Balomenos, E Papaioannou, M Saridomichelakis, M Kritsepi-Konstantinou, AD Galatos, AF Koutinas, MN Patsikas. Ανακοινώθηκε στο Annual Congress of the British Small Animal Veterinary Association Birmingham, UK, 3-6/4/14. Proceedings, p. 631-632

Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση της συχνότητας εμφάνισης οστικής βλάβης στα μακρά οστά σκύλων με κλινικά έκδηλη λείσμανίωση και η διερεύνηση της ενδεχόμενης συμβολής της στην εκδήλωση κινητικών διαταραχών. Διερευνήθηκαν 36 σκύλοι με διαγνωσμένη λείσμανίωση, οι οποίοι υποβλήθηκαν σε Ορθοπαιδική κλινική εξέταση και απεικονιστικό έλεγχο. Διαπιστώθηκε ότι οι βλάβες των μακρών οστών συνοδεύουν συχνά τη λείσμανίωση και μπορεί να συμβάλλουν στην έκπτωση τις κινητικότητας των προσβεβλημένων ζώων, από κοινού με την πολυαρθρίτιδα.

Δ.23. Πειραματικά πρότυπα αναγεννητικής ιατρικής σε πρόβατα: το παράδειγμα της εφαρμογής βιοϋλικών για αντιμετώπιση ελλείμματος στον Αχίλλειο τένοντα. Φθενάκης Γ.Χ., Τσιώλη Β., Σιδέρη Κ.Ι., Γκουλέτσου Π.Γ., Μπαρμπαγιάννη Μ.Σ., Βασιλείου Ν.Γ.Χ., Γελασάκης Α., Γκουγκουλής Δ.Α., Σπανός Σ.Α., Κόρμπου Φ.Φ., Μπαλατσούκα Μ.Χ.Ν., Βαλάση Ε.Γ., Νάσκου Μ.Χ., Σκούφος Ι., Τζώρα Α., Sweeney I.R., Sorushanova, A., Zeugolis D.I. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής Τροφίμων, σελ. 117, Ιωάννινα, 2014.

Δ.24. Δοκιμασίες αξιολόγησης εμφυτεύματος βιοϋλικού για αντιμετώπιση ελλείμματος στον Αχίλλειο τένοντα σε προβατίνες. Ι. Πειραματικός σχεδιασμός και αποτελέσματα κλινικής αξιολόγησης της κίνησης. Σιδέρη Κ.Ι., Τσιώλη Β., Γελασάκης Α., Γκουγκουλής Δ.Α., Σπανός Σ.Α., Βασιλείου Ν.Γ.Χ., Κόρμπου Φ.Φ., Μπαλατσούκα Μ.Χ.Ν., Γκουλέτσου Π.Γ., Μπαρμπαγιάννη Μ.Σ., Βαλάση Ε.Γ., Νάσκου Μ.Χ., Σκούφος Ι., Τζώρα Α., Sweeney I.R., Sorushanova, A., Zeugolis D.I., Φθενάκης Γ.Χ. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής Τροφίμων, σελ. 143, Ιωάννινα, 2014.

Δ.25. Δοκιμασίες αξιολόγησης εμφυτεύματος βιοϋλικού για αντιμετώπιση ελλείμματος στον Αχίλλειο τένοντα σε προβατίνες. II. Αντοχή στη δοκιμασία επίβασης. Βασιλείου Ν.Γ.Χ., Σιδέρη Κ.Ι., Τσιώλη Β., Βαλάση Ε.Γ., Γκουλέτσου Π.Γ., Κόρμπου Φ.Φ., Μπαλατσούκα Μ.Χ.Ν., Νάσκου Μ.Χ., Σπανός Σ.Α., Μπαρμπαγιάννη Μ.Σ., Γελασάκης Α., Γκουγκουλής Δ.Α., Σκούφος Ι., Τζώρα Α., Sweeney I.R., Soroushanova, A., Zeugolis D.I., Φθενάκης Γ.Χ. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής Τροφίμων, σελ. 144, Ιωάννινα, 2014.

Δ.26. Δοκιμασίες αξιολόγησης εμφυτεύματος βιοϋλικού για αντιμετώπιση ελλείμματος στον Αχίλλειο τένοντα σε προβατίνες. III. Προσδιορισμός δυνάμεων εφελκυσμού. Τσιώλη Β., Σιδέρη Κ.Ι., Κόρμπου Φ.Φ., Γελασάκης Α., Γκουγκουλής Δ.Α., Βασιλείου Ν.Γ.Χ., Βαλάση Ε.Γ., Γκουλέτσου Π.Γ., Μπαλατσούκα Μ.Χ.Ν., Νάσκου Μ.Χ., Σπανός Σ.Α., Μπαρμπαγιάννη Μ.Σ., Σκούφος Ι., Τζώρα Α., Zeugolis D.I., Φθενάκης Γ.Χ. Ανακοινώθηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής Παραγωγικών Ζώων και Υγιεινής Τροφίμων, σελ. 145, Ιωάννινα, 2014.

Οι εργασίες Δ.23-Δ.26. αποτελούν ανακοινώσεις πρόδρομων αποτελεσμάτων από μία μεγάλη έρευνα, η οποία αφορά την εφαρμογή βιοϋλικών για την αντιμετώπιση ελλειμμάτων στον Αχίλλειο τένοντα προβάτων.

Δ. 27. Περιστατικό αποστήματος του άκρου ποδός με οστικές αλλοιώσεις στις φάλαγγες σε προβατίνα μετά απο τοξιναιμία της εγκυμοσύνης και επιλόχεια μητρίτιδα. Σιδέρη ΚΙ, Βασιλείου ΝΓΧ, Ιωαννίδη ΚΣ, Βατζιά ΕΓ, Μπαρμπαγιάννη ΜΣ, Χατζόπουλος ΔΧ, Αμοιρίδης ΓΣ, Χουζούρης ΘΜ, Μαυρογιάννη ΒΣ, Γεωργίου Σ, Γαλάτος ΑΔ, Φθενάκης ΓΧ. Ανακοινώθηκε στο 13^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 2015. Πρακτικά, σελ. 42.

Προβατίνα εκδήλωσε τοξιναιμία της εγκυμοσύνης (συγκέντρωση β-υδροξυβουτυρικού οξέος >4 mmol L⁻¹) και, ακολούθως, επιλόχεια μητρίτιδα (βακτηριολογική, κυτταρολογική, υπερηχογραφική εξέταση). Το ζώο εκδήλωνε ήπια χωλότητα στο οπίσθιο (Δ) άκρο, 20 δε ημέρες μετά τον τοκετό εμφανίστηκε αδυναμία στήριξης του άκρου και πυώδης αρθρίτιδα (*Streptococcus pyogenes*) στον κνήποδα. Ακτινογραφικά διαπιστώθηκαν εξάρθρημα μεσοφαλαγγικής άρθρωσης και εκτεταμένες οστεολυτικές αλλοιώσεις του περιφερικού τρίτου της 2ης φάλαγγας του 3ου δακτύλου. Υπερηχογραφικά διαπιστώθηκαν έντονη ηχογένεια και αυξημένη αιμάτωση στην περιοχή. Τέθηκε διάγνωση αποστήματος του άκρου ποδός με οστικές αλλοιώσεις στις φάλαγγες. Υπό ενδοφλέβια περιοχική αναισθησία, έγινε ακρωτηριασμός του προσβεβλημένου δακτύλου. Μετεγχειρητικά, χορηγήθηκε λινκομυκίνη και φλουνιζίνη.

Δ.28. Πειραματικά πρότυπα αναγεννητικής ιατρικής: χρήση βιοϋλικών για αντιμετώπιση ελλείμματος στον Αχίλλειο τένοντα για δυναμική εφαρμογή σε άλογα, σκύλους ή ανθρώπους. Φθενάκης Γ.Χ., Τσιώλη Β., Σιδέρη Κ.Ι., Γκουλέτσου Π.Γ.,

Μπαρμπαγιάννη Μ.Σ., Βασιλείου Ν.Γ.Χ., Γελασάκης Α., Γκουγκουλής Δ.Α., Σπανός Σ.Α., Κόρμπου Φ.Φ., Μπαλατσούκα Μ.Χ.Ν., Βαλάση Ε.Γ., Νάσκου Μ.Χ., Μαυρογιάννη Β., Σκούφος Ι., Τζώρα Α., Sweeney I.R., Sorushanova, A., Zeugolis D.I. Ανακοινώθηκε στο 13^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, σελ. 133-134, Αθήνα, 2015.

Πρόκειται για ανασκόπηση πρόσφατων πειραματικών μελετών με εφαρμογή βιοϋλικού σε πρόβατα, ως πειραματικού προτύπου, για αντιμετώπιση ελλείμματος Αχιλλείου τένοντα.

Δ. 29. Οστεοχόνδρωση της κεφαλής του βραχιονίου στον σκύλο. Αναφορά σε πέντε κλινικά περιστατικά. Πράσιнос Ν.Ν., Σιδέρη Κ., Καρκάνης Α.Φ., Μάτζιος Σ., Δημοσθένους Σ., Καζάκος Γ. Ανακοινώθηκε στο 6^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 13-15/3/2015.

Η οστεοχόνδρωση της κεφαλής του βραχιονίου δεν είναι συχνή. Προσβάλει, συνήθως αρσενικά κουτάβια ηλικίας 4-8 μηνών, αλλά κλινικά μπορεί να εκδηλωθεί και μετά την ενηλικίωσή τους. Θεραπευτικά προτείνεται συντηρητική ή χειρουργική αγωγή. Στην εργασία αυτή παρουσιάζονται πέντε περιστατικά οστεοχόνδρωσης.

Δ. 30. Η οστεοαρθρίτιδα της γάτας. Α.Ι. Σιδέρη, Ν.Ν. Πράσιнос. Ανακοινώθηκε στο 7ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016.

Πρόκειται κυρίως για ανασκόπηση των ιδιοτεροτήτων της γάτας σε σχέση με τον σκύλο στην εκδήλωση της κλινικής εικόνας, της διάγνωσης και της αντιμετώπισης της οστεοαρθρίτιδας.

Δ.31. Abscess in the leg of a ewe, concurrently with dislocation of the interphalangeal joint and osseous lesions in the phalanges, subsequently to pregnancy toxemia and post-partum metritis K.I. Sideri, N.G.C. Vasileiou, K.S. Ioannidi, E.G. Vatzia, M.S. Barbagianni, D.C. Hatzopoulos, G.S. Amiridis, T.M. Chouzouris, V.S. Mavrogianni, A.D. Galatos, G.C. Fthenakis. Ανακοινώθηκε στο 9^ο International Sheep Veterinary Congress, Harrogate, England, 2017.

Objective. The description of findings and management of a ewe with bone lesions in the phalanges. Case description. A ewe with confirmed pregnancy toxemia (blood concentration of βhydroxybutyrate >4 mmol L⁻¹) developed mild dystocia and then post-partum metritis associated with Escherichia coli. Metritis was confirmed by results of bacteriological (bacterial isolation and identification by conventional techniques) and cytological (increased neutrophil numbers observed after Giemsa stain) in samples of uterine content, as well as by results of ultrasonographic examination (uterine distention, asymmetry of the organ, distention of uterine lumen, thickened uterine wall with differences in echogenity). Therapeutically, oxytocin and marbofloxacin were administered, which resulted in subsidence of clinical signs. At the same time, the animal developed progressively deteriorating lameness in a hind leg, with uneven posture, short stride, head nodding and discomfort when moving. On the 20th day post-partum, it was evident that the

ewe could not bear weight on the affected leg. In clinical examination, the fetlock was seen markedly swollen and hot; also, purulent material was evident in the interdigital area. By means of paracentesis, purulent content was aspirated and submitted for bacteriological examination, which revealed *Streptococcus pyogenes* in pure culture and heavy growth. In imaging of the region, dislocation of the interphalangeal joint and extensive osteolytic lesions of the peripheral part of 2nd phalanx of the 3rd digit (radiology) and increased echogenicity and vascularisation in the region (ultrasonography) became evident. Finally, a diagnosis of abscess in the toe with concurrent presence of dislocation and osseous lesions was made. Under sedation (acepromazine [0.1 mg kg bw⁻¹] and morphine [0.2 mg kg bw⁻¹] and local anaesthesia (lidocaine: 1.6 mg kg bw⁻¹), digit amputation was performed. Post-operatively, lincomycin (5 mg kg bw⁻¹ sid × 3 days) and flunixin (2 mg kg bw⁻¹ sid × 2 days) were administered. The ewe recovered uneventfully.

Δ.32. Experimental models of regenerative medicine in sheep: the paradigm of using biomaterials for the treatment of deficit at the Achilles tendon. A.I. Sideri, V. Tsioli, N.G.C. Vasileiou, A. Gelasakis, D.A. Gougoulis, S.A. Spanos, F.F. Korbou, M.C.N. Balatsouka, E.G. Valasi, M.C. Naskou, I. Skoufos, A. Tzora, I.R. Sweeney, A. Soroushanova, D.I. Zeugolis, G.C. Fthenakis. Ανακοινώθηκε στο 9^ο International Sheep Veterinary Congress, Harrogate, England, 2017.

Objective. The presentation of an experimental study in use of biomaterials for treatment of Achilles tendon deficit in sheep. **Materials and methods.** Deficit was surgically created in the Achilles tendon of eight ewes for subsequent implantation of the biomaterial; appropriate control groups, including one with use of autologous material, were included into the study. Clinical assessment of locomotion was performed. Tolerance of ewes to mounting by rams was evaluated six months after operation. Finally, after euthanasia, tissue samples were collected for tensiometry in the Achilles tendon complex. **Results.** Progressively, there was clear improvement of locomotion for animals that received the biomaterial ($P < 0.05$ for the progressive change in locomotion score), with no evidence of differences in locomotion scores between groups subsequently to 3rd month post-operatively ($P > 0.50$). There were also no significant differences between groups in incidents of ram avoidance during mating and in median time that ewes had been mounted ($P > 0.10$ for all comparisons). Further, lack of differences was evident in tensiometric evaluation of tissue samples between operated legs of ewes with biomaterial and respective legs of control animals ($P > 0.05$), as well as between the operated hind leg and the contralateral leg of biomaterial-implanted ewes ($P > 0.1$). **Comments.** Locomotion evaluation results indicated efficacy, under clinical conditions, of the material used. Findings in mounting test indicated resistance of the biomaterial in extreme circumstances under in vivo conditions, which were corroborated by lack of differences in the tensiometric evaluation, when extreme in vitro forces were applied. The entirety of findings indicates efficacy of the biomaterial under evaluation for application as tissue graft in Achilles tendon deficit. Further, it becomes evident that sheep can be a useful model for evaluation of biomaterials for treatment of Achilles tendon deficit.

Δ. 33. Effect of gabapentin on propofol and isoflurane anaesthesia and perioperative analgesia in dogs. Ανακοινώθηκε στο AVA Spring Meeting in Nafplio, May 2022.

Gabapentin is an antiepileptic drug exhibiting analgesic properties especially in chronic pain conditions. However, its effect on the perioperative period needs to be investigated, as studies in dogs present conflicting data. A randomized, blinded, cross-over experimental study was conducted on 11 Beagles undergoing bilateral ulnar osteotomy, with an 8-months interval in-between. Oral gabapentin 10 mg kg⁻¹ (Gaba group) or placebo (Control group) were administered, 2 hours before premedication and every 8 hours thereafter. All dogs were premedicated with ACP 0.05 mg kg⁻¹ and Morphine 0.1 mg kg⁻¹ IM, while anaesthesia was induced with propofol and maintained with isoflurane. Propofol and isoflurane requirements, vital signs, sedation, and pain levels were evaluated throughout the perioperative period and for 48 hours postoperatively. The Sign test for paired samples, a non-parametric statistical method, was evaluated given that the same animals were studied in both groups (significance level of 0.05). Median values and range for sedation scores in Gaba and Control groups, 2 hours after gabapentin administration and 30 minutes after premedication, were 2 (0 - 3) versus 1 (0 - 2) and 7 (2 - 10) versus 2 (2 - 5), respectively, while induction propofol doses (mg kg⁻¹) were 4.5 (3 - 5) in Gaba versus 5 (3.5 - 5.5) in Control, all differences being significant. No differences were observed concerning isoflurane requirements or postoperative pain scores. It seems that gabapentin contributes to better sedation levels and lower propofol consumption in dogs undergoing osteotomy but has no impact on acute postoperative pain.

Δ. 34. Συγγενές εξάρθρημα αγκώνα στον σκύλο: Συντηρητική ή χειρουργική αντιμετώπιση; Κρυστάλλη Α.Α., Σιδέρη Α.Ι., Πατσίκας Μ.Ν., Πράσιнос Ν.Ν.. Ανακοινώθηκε στο 11^ο Forum Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη.

Το συγγενές εξάρθρημα αγκώνα στον σκύλο είναι σπάνιο. Υπάρχουν τρεις τύποι: I. βραχιονιοκερκιδικής άρθρωσης, II. βραχιονιοωλενικής άρθρωσης και III. ωλενιοκερκιδικής άρθρωσης. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση πέντε κλινικών περιστατικών και της μακροχρόνιας εξέλιξής τους. Προσκομίστηκαν πέντε σκύλοι με συγγενές εξάρθρημα αγκώνα, το οποίο διαγνώστηκε ακτινολογικά. Σκύλος Νο1: Setter, 3 μηνών, 8 kg, με ετερόπλευρο εξάρθρημα τύπου I. Είχε προηγηθεί κοχλίωση της κερκίδας πάνω στην ωλένη και δεν επιχειρήθηκε άλλη χειρουργική επέμβαση. Σκύλος Νο2: Pug, 4,5 μηνών, 4 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Σκύλος Νο3: French Bulldog, 2,5 μηνών, 1,6 kg, με ετερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Οι σκύλοι Νο2 και 3 αντιμετωπίστηκαν με οστεοτομή ωλένης, ανάταξη του εξαρθρώματος και προσωρινή αρθρόδεση του αγκώνα με ήλο από την ωλένη προς το βραχιόνιο. Σκύλος Νο4: ακαθόριστης φυλής, 10 ετών, 3,5 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Σκύλος Νο5: ακαθόριστης φυλής, 2 μηνών, 4 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου III. Οι σκύλοι Νο4 και 5 δεν αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά. Ο σκύλος Νο2, αν και χειρουργήθηκε, ήταν ο μόνος που δεν βελτιώθηκε και

συνέχισε να στηρίζεται στην οπίσθια επιφάνεια των αντιβραχίων. Αντίθετα, οι άλλοι σκύλοι που χειρουργήθηκαν (No1, No3) είχαν φυσιολογική κινητική δραστηριότητα 9 και 2 έτη μετεγχειρητικά, αντίστοιχα. Τα ζώα που αντιμετωπίστηκαν συντηρητικά (No4, No5) παρουσίαζαν ικανοποιητική κίνηση, αλλά με ιδιαίτερο βάδισμα, σε ηλικία 10 και 5 ετών, αντίστοιχα. Το συγγενές εξάρθρωμα του αγκώνα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση της χωλότητας των πρόσθιων άκρων στον νεαρό σκύλο. Η απεικονιστική διάγνωση είναι εύκολη. Η θεραπεία φαίνεται ότι είναι εξατομικευμένη, αλλά γενικώς με ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Δ. 35. The Use of Stromal Vascular Fraction in Long Bone Defect. E.I.Pappa, L.V. Athanasiou, S.G. Georgiou, M.S. Barbagianni, D. Vekios, E.I. Katsarou, A. Nikolantou, A. Olympiou, N.G.C. Vasileiou, P.G. Gouletsou, A.D. Galatos, G.C. Fthenakis, V. Tsioli, A.I. Sideri. Ανακοινώθηκε στο 21^ο ESVOT CONGRESS, (Σεπτέμβριος 2022), Nice, France.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Α. 12.

Δ. 36. Επίδραση Αντισυμφυτικού Φραγμού στην αποτροπή δημιουργίας Συμφύσεων μεταξύ Τραυματικών επιφανειών Οστού και Μυός. Έ. Παππά, Σ. Γεωργίου, Μ. Μπαρμπαγιάννη, Β. Σκαμπαρδώνης, Ν.Ν. Πράσιнос, Δ. Ψάλλα, Χ. Μαρούδα, Π. Γκουλέτσου, Α.Δ. Γαλάτος, Β. Τσιώλη, Λ. Λεοντίδης, Α.Ι. Σιδέρη. Ανακοινώθηκε στο 15^ο Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Συνέδριο, (Νοέμβριος 2022), Αθήνα.

Η διερεύνηση της επίδρασης και της αποτελεσματικότητας του αντισυμφυτικού φραγμού στην αποτροπή δημιουργίας συμφύσεων μεταξύ τραυματικών επιφανειών οστού και μυός ή τένοντα, ο έλεγχος τυχόν παρενεργειών, καθώς και η ευκολία τοποθέτησης στο χειρουργικό πεδίο. Υλικά και μέθοδοι: Συνολικά χρησιμοποιήθηκαν 10 σκύλοι Beagle, προερχόμενοι από πειραματική εκτροφή. Υπό γενική αναισθησία, πραγματοποιήθηκε οστεοτομή της ωλένης, απομάκρυνση τμήματος του περιστέρου καθώς και της περιτονίας του ωλένιου μυός. Ακολούθως, με τυχαία επιλογή, στο αριστερό πρόσθιο άκρο (ομάδα Α) ακολούθησε συρραφή του τραύματος, ενώ στο δεξιό πρόσθιο άκρο (ομάδα Β), τοποθετήθηκε πριν της συρραφής του τραύματος αντισυμφυτικός φραγμός. Μετεγχειρητικά διενεργήθηκε κλινική και ορθοπαιδική εξέταση, υπερηχοτομογραφικός και ακτινολογικός έλεγχος καθώς και λήψη υλικού για ιστοπαθολογική εξέταση. Αποτελέσματα: Η εφαρμογή του αντισυμφυτικού φραγμού συνοδεύτηκε από στατιστικά σημαντική μείωση στον σχηματισμό συμφύσεων, όπως αυτές ελέγχθηκαν, τόσο μακροσκοπικά, όσο και ιστοπαθολογικά.

Συμπεράσματα: Ο παρών αντισυμφυτικός φραγμός μειώνει τη δημιουργία συμφύσεων μεταξύ τραυματικών επιφανειών οστού και μυός, η τοποθέτησή του είναι εφικτή και εύκολη ενώ στερείται τυχόν ανεπιθύμητων ενεργειών.

Δ. 37. The use of stromal vascular fraction in long bone defect healing in sheep. E.I. Pappa, M.S. Barbagianni, L.V. Athanasiou, S.G. Georgiou, D. Vekios, E.I. Katsarou, A. Nikolantou, A. Olympiou, N.G.C. Vasileiou, P.G. Gouletsou, A.D. Galatos, G.C. Fthenakis,

V. Tsioli, A.I. Sideri. Ανακοινώθηκε στο 10 International Sheep Veterinary Congress, 6th – 10th March, Seville, Spain (2023).

With this work we describe imaging SRLV lesions in sheep to support the clinician in the identification of these disease features. These tools can be used in addition to clinical and laboratory examination to avoid underdiagnosis and allow the implementation of suitable measures to control its spread. Some of these techniques (radiography and CT) will not be applicable in field conditions but are useful for academic purposes. Ultrasound is a non-invasive modality already used on farms for reproductive diagnosis. So, ultrasound, with the increased availability of portable digital probe allows professionals to immediately evaluate images on the farm, making this diagnostic tool potentially more accessible and thus play a more important role in daily clinical practice.

Δ. 38. Μελέτη της χρήσης βιοϋλικών στην πόρωση ελλειμμάτων μακρών οστών. Παππά Ε., Αθανασίου Λ., Γεωργίου Σ., Μπαρμπαγιάννη Μ., Ψάλλα Δ., Φθενάκης Γ.Γ., Τσιώλη Β., Σιδέρη Α.Ι. Ανακοινώθηκε στο 12^ο Forum Κτηνιατρικής των Ζώων Συντροφιάς, Απρίλιος 2023, Θεσσαλονίκη.

Πρόκειται για ανακοίνωση της εργασίας Α. 12.

Ε. ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗΚΑΝ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΣΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ Η ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ

Ε.1. Αρχές οστεοσύνθεσης με μεταλλική πλάκα. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στο 1^ο και στο 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2009 και 2010.

Ε.2. Διάγνωση και αντιμετώπιση της οστεομυελίτιδας. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στο 1^ο και στο 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2009 και 2010.

Ε.3. Προσπελάσεις των οστών του πρόσθιου άκρου. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στο 1^ο και στο 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2009 και 2010.

Ε.4. Προσπελάσεις των οστών του πρόσθιου άκρου. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στο 1^ο και στο 2^ο Σεμινάριο Ορθοπαιδικής της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας, Θεσσαλονίκη, 2009 και 2010.

E.5. Διαχείριση του πόνου κατά την οστεοαρθρίτιδα στον σκύλο και στην γάτα. Ανακοινώθηκε σε ημερίδα με θέμα “Pain and sedation management in companion animals”, Λίμνη Πλαστήρα, 2011.

E. 6. Ωμοπλάτη: Ανατομική υπόμνηση και τρόποι προσπέλασης. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στα πλαίσια σεμιναρίου Ορθοπαιδικής στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

E.7. Ωμοπλάτη. Είδη καταγμάτων και τεχνικές οστεοσύνθεσης. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στα πλαίσια σεμιναρίου Ορθοπαιδικής στο 3^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Αθήνα, 10-12/2/2012.

E.8. Αιτιοπαθογένεια Εξαρθρήματος Επιγονατίδας. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στα πλαίσια σεμιναρίου Ορθοπαιδικής στο 7^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016.

E 9. Διάγνωση εξαρθρήματος επιγονατίδας. Σιδέρη ΑΙ. Ανακοινώθηκε στα πλαίσια σεμιναρίου Ορθοπαιδικής στο 7^ο Forum Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς. Θεσσαλονίκη, 4-6/3/2016.

ΣΤ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ & ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤ. 1. BSAVA Εγχειρίδιο Ορθοπαιδικής: Αντιμετώπιση των καταγμάτων του σκύλου και της γάτας. [BSAVA Manual of Canine and Feline Fracture Repair and Management, 2nd Edition, Toby Gemmill & Dylant N. Clements]. Επιμέλεια Ελληνικής έκδοσης από Ν.Ν. Πράσινο. Εκδόσεις Ροτόντα, 2022. Μετάφραση των κεφαλαίων 19-27.

Το σύγγραμμα διατίθεται ως διδακτικό στους φοιτητές του Τμήματος Κτηνιατρικής του Π.Θ. και του Α.Π.Θ.

ΣΤ. 2. Διδακτικές σημειώσεις. Σε μορφή παρουσίασης, στην πλατφόρμα ασύγχρονης τηλεκπαίδευσης του Π.Θ. για τους φοιτητές του 8^{ου} εξαμήνου.

ΚΡΙΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

- Κριτής σε περιοδικά του MDPI Journal (μεταξύ των οποίων: Life, Osteology, International Journal of Molecular Sciences, Antibiotics, Medicina, Nutrients, Veterinary Sciences, κ.α.)
- Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας
- Veterinary Record Case Reports

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ (IMPACT FACTOR, 5-YEAR IMPACT FACTOR) ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

IF: 70,443

5-year IF: 76,208

ΕΤΕΡΟΑΝΑΦΟΡΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Συνολικά, έχουν εντοπιστεί τουλάχιστον **340** ετεροαναφορές δημοσιευμάτων μου στη διεθνή βιβλιογραφία.